

TECHNICAL
ANALYSIS
OF
THE FINANCIAL
MARKETS

เทคนิคอล
อานาไลซิส

John J. Murphy
เขียน

สุธีร์ ระวีแสงสุรย์
แปล

www.nsix.co

INVESTING.in.th

พินพูน
กระต่ายถนนสายตา อ่านได้นาน
www.greenread.com

Technical Analysis
of the Financial Markets

เรื่อง	• เทคนิคอล อนาไลซิส
เขียน	• John J. Murphy
แปลและเรียบเรียง	• สุธีร์ ระวีแสงสุรย์
บรรณาธิการบริหาร	• เอกสิทธิ์ หัสสร้างสี
บรรณาธิการ	• กฤษฎา หัสสร้างสี
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	• กรศุภ มังกรแก้ว ธิดาวรรณ แสงทอง
พิสูจน์อักษร	• อัจราภรณ์ รอดเกลี้ยง
ศิลปกรรมปก/รูปเล่ม	• bluepixel

ISBN : 978-616-92897-1-5

N6 - 09 - 1061 - 8 7 6 5 4 3 2 1

Copyright © 1999 by John J. Murphy

Thai language translation copyright © 2018 by Nsix Publishing Co., Ltd.

All rights reserved.

จัดพิมพ์โดย

บริษัท เอ็นซิกซ์พับลิชชิ่ง จำกัด

112/5 อาคาร เอ สเปซ

ซอยประเสริฐมนูกิจ 29 แยก 2 ถนนประเสริฐมนูกิจ
แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร 10230

โทรศัพท์ 081-687-9000

www.nsix.co

email: we@investing.in.th

www.facebook.com/investing.in.th

line: [@investing.in.th](https://www.line.me/@investing.in.th)

จัดจำหน่ายโดย : บริษัท ซีอีดียูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

ชั้นที่ 19 เลขที่ 1858/87-90 ถนนเทพรัตน แขวงบางนาใต้ เขตบางนา
กรุงเทพมหานคร 10260 โทรศัพท์ 02-739-8000 โทรสาร 02-739-8356

พิมพ์ที่ : บริษัท ด้านสุทธนาการพิมพ์ จำกัด

{ สารบัญ }

เกี่ยวกับผู้เขียน 7

เกี่ยวกับผู้สนับสนุน 8

บทนำ 10

บทที่ 1

ปรัชญาของการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยเทคนิค
(PHILOSOPHY OF TECHNICAL ANALYSIS) 12

บทที่ 2

ทฤษฎีดาว (DOW THEORY) 39

บทที่ 3

โครงสร้างของกราฟราคา
(CHART CONSTRUCTION) 54

บทที่ 4

พื้นฐานเรื่องแนวโน้มราคา
(BASIC CONCEPT OF TREND) 69

บทที่ 5

รูปแบบการกลับตัวที่สำคัญ
(MAJOR REVERSAL PATTERNS) 130

บทที่ 6

รูปแบบการพักตัวของราคา
(CONTINUATION PATTERNS) 167

บทที่ 7

โวลุ่มการซื้อขายและปริมาณสถานะคงค้าง
(VOLUME AND OPEN INTEREST) 199

บทที่ 8

กราฟระยะยาว (LONG TERM CHARTS) 228

บทที่ 9

เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (MOVING AVERAGES) 244

บทที่ 10

เครื่องมือทางเทคนิคสำหรับตลาดไม่มีแนวโน้ม
และทฤษฎีความเห็นต่าง
(OSCILLATORS AND CONTRARY OPINION) 280

บทที่ 11

กราฟราคาแบบพ้อยท์แอนด์ฟิกเกอร์
(POINT AND FIGURE CHARTING) 328

บทที่ 12

กราฟราคาแบบแท่งเทียนญี่ปุ่น
(JAPANESE CANDLESTICKS) 369

บทที่ 13

ทฤษฎีคลื่นเอลเลียต
(ELLIOTT WAVE THEORY) 392

บทที่ 14

วัฏจักรเวลา (TIME CYCLES) 424

บทที่ 15

การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการเทรด และการสร้างระบบการเทรด
(COMPUTERS AND TRADING SYSTEMS) 462

บทที่ 16

การบริหารจัดการเงินทุน และยุทธวิธีเทรด
(MONEY MANAGEMENT AND TRADING TACTICS) 482

บทที่ 17

ความเชื่อมโยง และความสัมพันธ์กัน ระหว่างตลาดหุ้น และตลาดฟิวเจอร์
(THE LINK BETWEEN STOCKS AND FUTURES:
INTERMARKET ANALYSIS) 508

บทที่ 18

เครื่องมือทางเทคนิคสำหรับการวิเคราะห์ภาพรวมตลาด
(STOCK MARKET INDICATORS) 528

บทที่ 19

จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ และขั้นตอนการวิเคราะห์เบื้องต้น
(PULLING IT ALL TOGETHER – A CHECKLIST) 549

ภาคผนวก A

เครื่องมือทางเทคนิคขั้นสูง 559

ภาคผนวก B

MARKET PROFILE 571

ภาคผนวก C

ความสำคัญของการสร้างระบบเทรด 589

ภาคผนวก D

CONTINUOUS FUTURES CONTRACTS 602

{ เกี่ยวกับผู้เขียน } (ABOUT THE AUTHOR)

“JOHN J. MURPHY” ผู้คร่ำหวอดอยู่ในวงการปัจจัยทางเทคนิคมาอย่างยาวนานเป็นคนเขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา เขามีประวัติการทำงานในสายงานนี้อย่างโชกโชน เป็นผู้บริหารระดับสูงฝ่ายงานวิเคราะห์หลักทรัพย์ และแนะนำการลงทุนลูกค้าให้แก่บริษัท MERRILL LYNCH ซึ่งเป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ในอุตสาหกรรมการลงทุนของประเทศสหรัฐอเมริกา รวมทั้งยังเคยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการของสถาบัน FUTURE TECHNICAL RESEARCH และเป็นนักวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิคประจำสถานีโทรทัศน์ CNBC กว่า 7 ปี ด้วยความรู้ทางวิชาการและความสามารถในระดับสูง เขาได้เขียนหนังสือทรงคุณค่าที่เต็มไปด้วยทฤษฎีทางวิชาการที่สำคัญหลายเล่ม ได้แก่ TECHNICAL ANALYSIS OF THE FUTURE MARKETS (ซึ่งเป็นต้นฉบับเล่มแรกของหนังสือเล่มนี้) และ INTERMARKET TECHNICAL ANALYSIS ที่นำการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิคไปสู่ขอบเขตใหม่ของโลกการลงทุนที่เปิดกว้าง และสุดท้าย THE VISUAL INVESTOR ซึ่งเป็นการนำปัจจัยทางเทคนิคไปประยุกต์ใช้กับการลงทุนผ่านกองทุนรวมขนาดใหญ่

7

ในช่วงปี ค.ศ. 1996 เขาได้ร่วมมือกับนักพัฒนาโปรแกรมที่มีชื่อเสียงท่านหนึ่งชื่อ GREG MORRIS เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์โปรแกรมการวิเคราะห์ และสื่อการเรียนการสอนสำหรับปัจจัยทางเทคนิคโดยเฉพาะ และร่วมกันก่อตั้งเป็นบริษัท MURPHYMORRIS, INC. (www.murphymorris.com)

นอกจากนี้แล้ว เขายังมีบริษัทที่ก่อตั้งขึ้นเองชื่อ JJM TECHNICAL ADVISORY ซึ่งให้บริการด้านการวิเคราะห์หลักทรัพย์แก่ลูกค้าทั่วไป ตั้งอยู่ที่รัฐ ORADELL, NEW JERSEY ประเทศสหรัฐอเมริกา

{ เกี่ยวกับผู้สนับสนุน } (ABOUT THE CONTRIBUTORS)

THOMAS E. ASPRAY เป็นผู้หนึ่งที่เข้ามามีส่วนร่วมในส่วนภาคผนวก A ของงานเขียนของผมชิ้นนี้ เขาเป็นนักวิเคราะห์ที่ผู้มากด้วยประสบการณ์ท่านหนึ่ง ทำงานเป็นนักวิเคราะห์เงินทุนให้กับบริษัท PRINCETON ECONOMIC INSTITUTE LTD. ในรัฐ PRINCETON, NEW JERSEY โดยตัวเขาเองยังมีประสบการณ์การเทรดด้วยตัวเองมายาวนานตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 และเขายังเป็นผู้คิดค้นหลักการทางเทคนิคใหม่ๆ หลายอย่างในช่วงปี ค.ศ. 1980 ซึ่งหลักการเหล่านั้นก็ยังคงถูกใช้งานมาอย่างต่อเนื่องตราบจนถึงทุกวันนี้

DENNIS C. HYNES ผู้ที่ช่วยเหลือผมในภาคผนวก B เป็นทั้งนักวิเคราะห์ ผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร และผู้ก่อตั้งของบริษัท R.W. PRESSPRICH & CO., INC. ซึ่งเป็นโบรกเกอร์ที่รับบริหารเงินทุนแห่งหนึ่งอยู่ใน NEW YORK CITY ประเทศสหรัฐอเมริกา มีประสบการณ์การลงทุนที่เชี่ยวชาญในตลาดฟิวเจอร์และออปชั่น และยังเป็นนักวิเคราะห์ที่ได้รับการรับรองวุฒิโดยสถาบัน CTA (COMMODITY TRADING ADVISOR) และจบการศึกษาระดับ MBA ด้านการเงินจากมหาวิทยาลัย UNIVERSITY OF HOUSTON

GREG MORRIS บุคคลสำคัญที่มาช่วยรวบรวม และเขียนเนื้อหาในบทที่ 12 และภาคผนวก D เขาเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญ และมีความรู้ด้านการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิคมากคนหนึ่ง ร่วมพัฒนาระบบการเทรด และเครื่องมือทางเทคนิคที่สำคัญต่อวงการปัจจัยทางเทคนิคหลายชิ้น เคยเขียนหนังสือเกี่ยวกับรูปแบบแท่งเทียนญี่ปุ่นอยู่สองเล่ม (ดูบทที่ 12) และในปี ค.ศ. 1996 ได้ร่วมกันกับตัวผมเอง และก่อตั้งบริษัท MURPHYMORRIS INC. ขึ้นมา เพื่อเป็นศูนย์กลางทางด้านวิชาการเรื่องการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิคให้แก่นักลงทุนทั่วไป

FRED G. SCHUTZMAN, CMT ผู้บริหารระดับสูงแห่ง BRIARWOOD CAPITAL MANAGEMENT INC. จาก NEW YORK CITY และนักวิเคราะห์ประจำฝ่ายวิจัยปัจจัยทางเทคนิค และระบบการเทรดของบริษัท EMCOR EUROCURRENCY MANAGEMENT CORPORATION เป็นคนเขียนภาคผนวก C ให้แก่หนังสือเล่มนี้ นอกจากนี้แล้วเขายังเป็นนักวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิคที่ได้รับการรับรองสถานะโดยสถาบัน MARKET TECHNICIANS ASSOCIATION ซึ่งเป็นสถาบันที่ก่อตั้งขึ้นมาเพื่อสร้างมาตรฐานวิชาชีพให้แก่วงการปัจจัยทางเทคนิค และในภายหลังยังเข้าดำรงตำแหน่งเป็นหนึ่งในกรรมการบริหารของสถาบันด้วย

{ บทนำ }

ผมไม่เคยคิดมาก่อนว่า หนังสือเล่มแรกนี้ของผมซึ่งในเวลานั้นใช้ชื่อหนังสือว่า “TECHNICAL ANALYSIS OF FUTURES MARKETS” ตีพิมพ์และออกวางจำหน่ายในปี ค.ศ. 1986 นั้นจะประสบความสำเร็จ และสร้างสำนักใหม่ๆ ต่อวงการการลงทุนมากมายถึงเพียงนี้ หลายต่อหลายคนถึงกับยกย่องหนังสือเล่มนี้ว่าเป็นไบเบิลของการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิค สถาบัน MARKET TECHNICIANS ASSOCIATION ถึงกับนำหนังสือของผมเล่มนี้ไปใช้เป็นหนังสืออ้างอิงสำหรับการสอบวัดระดับของสถาบัน และถึงกับที่ FEDERAL RESERVE เคยเขียนบทความกล่าวอ้างอิงถึงเนื้อหาบางส่วนในหนังสือของผม หนังสือเล่มนี้ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก และถูกแปลเป็นภาษาอื่นๆ ถึง 8 ภาษาทั่วโลก และยังคงได้รับความนิยมอย่างสูงเรื่อยมาแม้ว่าเวลาจะผ่านไปหลายสิบปีแล้วก็ตาม

แน่นอนว่าหลายหลักการ และหลายเครื่องมือทางเทคนิคย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ประกอบกับเครื่องมือทางเทคนิคใหม่ๆ ถูกคิดค้นเพิ่มขึ้นอีกมากมาย ซึ่งในหนังสือลำดับถัดมาของผมชื่อ “INTERMARKET TECHNICAL ANALYSIS (WILEY, 1991)” ได้เขียนเพิ่มเติมอธิบายเกี่ยวกับเทคนิคใหม่ๆ เพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งหลายอย่างก็ยังใช้งานได้ดีจวบจนปัจจุบัน เครื่องมือทางเทคนิคอันเก่าแก่อย่างแท่งเทียนญี่ปุ่นกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญของนักลงทุนในทุกวันนี้ เครื่องมือทางเทคนิคแบบใหม่อย่างเช่น MARKET PROFILE ได้รับการยอมรับและใช้งานกันอย่างแพร่หลาย มันจึงมีความจำเป็นอย่างมากที่ผมจะต้องรวบรวมเครื่องมือทางเทคนิคที่สำคัญเหล่านี้ และเขียนออกมาเพื่อให้ทุกคนได้อ่านและเรียนรู้เพิ่ม

แม้ว่าก่อนหน้านี้ผมจะลงทุนเฉพาะแต่ในตลาดฟิวเจอร์เป็นหลัก แต่ระยะหลังมานี้เอง ผมได้นำหลักการต่างๆ มาใช้กับตลาดหุ้นมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งมันทำให้ความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของผมพอกพูน และถูกเติมเต็มให้ครบรอบด้านมากขึ้น นอกจากนี้ ผมยังได้มีโอกาสเข้ามาทำงานเป็นนักวิเคราะห์ให้สถานีโทรทัศน์ CNBC เป็นเวลากว่า 7 ปี ซึ่งทำให้ผมได้สัมผัสกับความต้องการของนักลงทุนรายย่อยทั่วไปมากขึ้น ซึ่งประสบการณ์ที่ได้ตรงนี้ นำผมไปสู่การเขียนหนังสือขึ้นมาอีกเล่มในชื่อ “THE VISUAL INVESTOR (WILEY, 1996)” ซึ่งมีเนื้อหาเจาะลึกลงไปในการลงทุนรายกลุ่มอุตสาหกรรม และการลงทุนในกองทุนรวม

ซึ่งเป็นแนวทางการลงทุนที่ได้รับความนิยมสูงมากในขณะนั้น

เครื่องมือทางเทคนิคสำหรับตลาดฟิวเจอร์หลายตัวที่ผมเคยกล่าวถึงในหนังสือเล่มนี้ เมื่อสิบปีก่อนได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้กับตลาดหุ้นมากขึ้น ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นหน้าที่ของผมที่จะต้องอธิบายเพิ่มเติมให้แก่ทุกคนในคราวนี้ ในฐานะนักเขียนเองผมได้เติบโตขึ้น มีหลายเรื่องที่ผมเคยรู้สึกว่ามันสำคัญได้กลับกลายเป็นเรื่องธรรมดาไปเสีย งานวิเคราะห์ของผมได้ก้าวข้ามไปสู่ตลาดการลงทุนในมิติที่กว้างและหลากหลายมากขึ้น ดังนั้น มันคงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องนำหนังสือเล่มแรกของผมเล่มนี้มาทำการเขียนปรับปรุงใหม่เสียที เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองที่เติบโตสูงขึ้นของผม

ทั้งนี้ผมพยายามคงไว้ซึ่งโครงสร้างเดิมของหนังสือเล่มนี้ บทหลักๆ ของหนังสือจึงยังอยู่ครบถ้วน ผมแก้ไขรูปภาพประกอบและงานกราฟิกบางส่วนให้มีความภาพที่ดียิ่งขึ้น นอกจากนั้น ผมยังเพิ่มเติมวิธีขยายขอบเขตการใช้งานปัจจัยทางเทคนิคออกไปสู่ตลาดหุ้นและตลาดลงทุนส่วนอื่น

ผมได้เพิ่มเติมเนื้อหาเพิ่มขึ้นอีก 3 บท คือ บทที่ 12 เรื่องกราฟราคาแบบแท่งเทียนญี่ปุ่น บทที่ 17 เรื่อง INTERMARKET ANALYSIS และบทที่ 18 เรื่องเครื่องมือทางเทคนิคสำหรับตลาดหุ้น นอกจากนั้น ผมได้ยุบเนื้อหาเรื่องกราฟ POINT AND FIGURE จากเดิมที่มีอยู่ 2 บท ให้เหลือเพียงบทเดียว และเขียนภาคผนวกขึ้นมาใหม่ ซึ่งภาคผนวกใหม่นี้มีเนื้อหาเพิ่มเติมเกี่ยวกับ MARKET PROFILE และเครื่องมือทางเทคนิคบางชิ้นที่มีความซับซ้อนมากขึ้น และสุดท้ายผมได้เพิ่มเติมบทคำศัพท์อ้างอิงเพื่อเพิ่มความสะดวกในการอ่าน และค้นคว้าเพิ่มเติม

ก่อนหน้านั้นผมค่อนข้างกังวลพอสมควรในภาระอันหนักอึ้งของการแก้ไขเพิ่มเติมหนังสือที่เรียกว่า “คลาสสิก” ซึ่งผมจะทำหน้าที่ของผมอย่างดีที่สุดที่รวบรวมความรู้ และประสบการณ์ที่มีมากขึ้น ทั้งในฐานะนักลงทุน นักวิเคราะห์ และนักเขียน ทูมเททั้งสรรพกำลังทั้งปวงเพื่อให้หนังสือฉบับแก้ไขเล่มนี้ออกมาเป็นหนังสือที่ดี และมีประโยชน์แก่ผู้อ่านมากที่สุด

ตลอดเวลาในหนังสือเล่มนี้ ผมตั้งใจที่จะชี้ให้เห็นถึงคุณค่าของการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิคอย่างต่อเนื่อง และนำเสนอตัวอย่างของคนที่มีมุมมองและประสบความสำเร็จ ซึ่งถือได้ว่าเป็นบุษนิยบุคคลในวงการปัจจัยทางเทคนิค ความรู้ และคุณูปการที่เขาเหล่านั้นถ่ายทอดออกมาจะเป็นแรงบันดาลใจให้ผมเสมอและตลอดไป

บทที่ 1

ปรัชญาของการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยเทคนิค (PHILOSOPHY OF TECHNICAL ANALYSIS)

บทนำ

ก่อนที่ผมจะนำทุกท่านเข้าสู่เนื้อหาเชิงลึกของ “TECHNICAL ANALYSIS หรือการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิค” ผมขอเริ่มต้นกันด้วยเรื่องที่เป็นพื้นฐานที่สุด แต่จำเป็นต้องอธิบายขยายความเบื้องต้นให้มากที่สุด เพราะมันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาอันซับซ้อนที่จะตามมาหลังจากนี้ได้ง่าย และรวดเร็วมากขึ้น โดยเนื้อหาสำคัญเหล่านี้ ได้แก่ หลักแนวคิดของการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิค หลักปรัชญาที่นำมาใช้ ข้อแตกต่างระหว่างปัจจัยเทคนิค และปัจจัยพื้นฐาน รวมถึงข้อคิดเห็นโต้แย้งบางอย่างจากบุคคลอื่นที่นักวิเคราะห์ทางเทคนิคมักพบเจอเสมอ

ตัวผู้เขียนเองเชื่อมั่นว่า การจะก้าวสู่ความเป็นนักวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิคที่ดีได้นั้น เราต้องเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงรากฐานของแนวคิดที่เป็นต้นกำเนิดของปัจจัยทางเทคนิคให้ดีเสียก่อน องค์ความรู้พื้นฐานนี้จะเป็นบันไดขั้นแรกที่สำคัญอันจะทำให้ผู้อ่านสามารถเรียนรู้ และเข้าใจเนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ได้เป็นอย่างดี เราจะไล่เรียงอธิบายไปโดยละเอียด ตั้งแต่ประวัติความเป็นมา แนวคิดตั้งต้น ตรรกะเหตุผล และทฤษฎีต่างๆ ที่สำคัญของการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิค

การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิคคือ การศึกษา “MARKET ACTION หรือความเคลื่อนไหวของตลาด” ผ่านการใช้กราฟราคา โดยมีเป้าหมายเพื่อวิเคราะห์หาทิศทางการเคลื่อนไหวของราคา และเพื่อคาดการณ์แนวโน้มราคาในอนาคต ความเคลื่อนไหวของตลาด ประกอบด้วยข้อมูล 3 ส่วน คือ ราคาตลาด วัฏุมการซื้อขาย และจำนวนสัญญาซื้อขายคงค้าง (OPEN INTEREST) โดยจำนวนสัญญาซื้อขายคงค้างจะมีในเฉพาะตลาดอนุพันธ์ประเภทฟิวเจอร์ และออปชั่นเท่านั้น โดยในบทแรกนี้ผมจะขอเน้นคำว่าความเคลื่อนไหวของ “ตลาด” มากกว่าที่จะใช้คำว่า

ความเคลื่อนไหวของ “ราคา” ที่เราทุกคนอาจจะนิยม และคุ้นเคยมากกว่า สาเหตุ เพราะในการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิคที่ครบถ้วนนั้น เราไม่ควรใช้ราคาเพียงอย่างเดียว การวิเคราะห์จะต้องประกอบด้วยข้อมูลสำคัญทั้ง 3 ส่วน ทั้งราคา วัฏจักรการซื้อขาย และจำนวนสัญญาซื้อขายคงค้างเสมอ

แต่หลังจากนี้ไปในบทอื่นๆ จะมีการใช้ทั้งคำว่า “ความเคลื่อนไหวของราคา” และ “ความเคลื่อนไหวของตลาด” ซึ่งจริงๆ แล้ว ทั้ง 2 คำนี้ใช้ทดแทนกันได้ เพียงแต่เราต้องจำให้ขึ้นใจว่า สิ่งที่เราจะนำมาวิเคราะห์นั้นมันนอกเหนือจากแค่ราคาเพียงอย่างเดียว

หลักปรัชญา หรือ ตรรกะเหตุผล

การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิค ตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ คือ

1. “MARKET ACTION DISCOUNTS EVERYTHING” หรือความเคลื่อนไหวของตลาดสะท้อนรวมแล้วทุกปัจจัย
2. “PRICES MOVE IN TRENDS” หรือราคาเคลื่อนไหวไปตามแนวโน้มราคา
3. “HISTORY REPEATS ITSELF” หรือประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยเสมอ

แนวคิดสำคัญข้อที่ 1:

ความเคลื่อนไหวของตลาดสะท้อนรวมแล้วทุกปัจจัย

ประโยคนี้อาจเป็นจุดกำเนิดที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิค หากไม่ยอมรับใจความที่สะท้อนอยู่ในประโยคข้างต้นนี้แล้ว เนื้อหาทั้งหมดเกี่ยวกับปัจจัยทางเทคนิคที่จะนำเสนอต่อเบื้องหน้าหลังจากนี้จะกลายเป็นเรื่องที่ไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีความเป็นเหตุเป็นผล และสุดท้ายการอ่านหนังสือเล่มนี้จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใดเลยทั้งสิ้น

นักวิเคราะห์ทางเทคนิคเชื่อว่าทุกเหตุ และปัจจัยที่เกิดขึ้น มีอยู่ และหายไปจากตลาด ไม่ว่าจะพื้นฐานทางธุรกิจของกิจการ ความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง อารมณ์ของนักลงทุน ความไร้เหตุผลของจิตวิทยามวลชน หรือเหตุอื่นใดก็ตามที่มีผลกระทบต่อตลาด ได้ถูกพิจารณา ถูกสะท้อนรวม และรับเข้าไปคิด

คำนวณใน “ราคาตลาดในขณะนั้น” แล้วทั้งสิ้น ดังนั้นถ้าเราต้องการศึกษาตลาด สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ต้องนำมาใช้คือ ความเคลื่อนไหวของราคานั้นเอง

ราคาตลาดเคลื่อนไหวขึ้นลง สะท้อนความเปลี่ยนแปลงระหว่างความเข้มข้นของอุปสงค์และอุปทาน หากอุปสงค์มีมากกว่าอุปทาน ความเข้มข้นของความอยากซื้อจะมีมากกว่าความต้องการขาย ราคาจะเพิ่มสูงขึ้น ตามความเข้มข้นของความอยากที่มีมากขึ้น และในทางกลับกันหากอุปสงค์มีน้อยกว่าอุปทาน ความเข้มข้นของความอยากลดน้อยลง ราคาก็จะปรับตัวลดลง ด้วยเหตุนี้ จึงเท่ากับว่า หากราคาตลาดเพิ่มสูงขึ้น ไม่ว่าจะเกิดขึ้นด้วยเหตุผลใดก็ตาม แสดงว่าอุปสงค์มีมากกว่าอุปทาน นักลงทุนอยากจะซื้อมากกว่าขาย ซึ่งสะท้อนว่าปัจจัยพื้นฐานของธุรกิจนั้นกำลังเติบโตไปได้ดี แต่หากว่าสุดท้ายแล้ว ราคาตลาดปรับตัวลดลง นั่นย่อมสะท้อนสิ่งที่ตรงข้ามกัน แสดงว่าปัจจัยทางพื้นฐานของธุรกิจนั้นกำลังหดตัว และกิจการกำลังดำเนินไปในทิศทางที่เลวร้าย ดังนั้นนักวิเคราะห์ทางเทคนิคที่กำลังวิเคราะห์ “ราคาตลาด” อยู่ จึงเสมือนว่ากำลังวิเคราะห์ปัจจัยทางพื้นฐานโดยอ้อมอยู่ส่วนหนึ่งด้วย กราฟราคาจึงเป็นเครื่องมือที่สามารถสะท้อนปัจจัยสำคัญด้านต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อมให้เราเห็น แต่สิ่งสำคัญที่เราไม่ควรเข้าใจผิดเวลาที่ใช้กราฟราคาคือ จำไว้เสมอว่าปัจจัยสำคัญที่ขับเคลื่อนราคาตลาดคือผลการดำเนินงานของบริษัท การทำธุรกิจของกิจการ และพื้นฐานทางเศรษฐกิจเป็นหลัก ความเคลื่อนไหวของราคาที่เกิดขึ้นแล้ว หรือที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อไป ไม่ได้เกิดขึ้นเพราะกราฟราคาที่เรากำลังวิเคราะห์อยู่ ตัวกราฟราคาไม่ได้มีผลต่อการขึ้นลงของตลาดแต่อย่างใด แต่เป็นเพียงแค่เครื่องมืออย่างหนึ่ง ที่ช่วยสะท้อนภาพรวมของตลาดในขณะนั้น ว่าเป็นไปในทิศทางที่ดี มีสภาพกระทิง หรือกำลังแยกลง ตกอยู่ในสภาวะหมี เพียงเท่านั้น

นักวิเคราะห์ทางเทคนิคจะไม่สงสัยในสิ่งที่เกิดขึ้นกับตลาด เราไม่เสียเวลานั่งค้นหาข่าวเพื่อให้ได้คำตอบว่า ทำไมตลาดถึงได้วิ่งขึ้นลงอย่างรุนแรง เราไม่สนใจที่จะค้นหาสาเหตุ ซึ่งนี่เป็นกฎเหล็กข้อหนึ่งของปัจจัยเทคนิคเลยก็ว่าได้ เพราะเรารับรู้อยู่แล้วว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีความสำคัญ ไม่ว่าจะน้อยเพียงใด ก็ได้สะท้อนมาหมดแล้วในราคาปัจจุบัน จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องรับรู้ว่าจะอะไรคือสาเหตุ และในความเป็นจริง ถึงแม้ว่าเราจะพยายามค้นหาสาเหตุมากแค่ไหนก็ตาม สุดท้ายก็ไม่มีใครสามารถพิสูจน์ได้ว่าอะไรคือต้นเหตุที่แท้จริง ถึงตรงนี้แล้วทุกคนอาจจะรู้สึกได้ว่า แนวความคิดสำคัญข้อแรกในเรื่อง “ความเคลื่อนไหวของตลาดสะท้อน

รวมแล้วทุกปัจจัย” ทำให้เราไม่จำเป็นต้องรับรู้ข่าวสารใดเลย ซึ่งมันฟังดูเหมือนเป็นการเพิกเฉยต่อข้อมูลบางส่วนในตลาดไป หรือบางครั้งถ้าเราทำได้เช่นนั้น การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิคก็ดูจะเป็นเรื่องง่าย และเกินจริงไปเสียด้วยซ้ำ แต่เพื่อผลดี ว่าสุดท้ายแล้ว ทุกครั้งที่ตลาดวิ่งขึ้นอย่างคึกคัก ปัจจัยทางเทคนิคจะเป็นสิ่งแรกที่นักลงทุนถามหาเสมอ

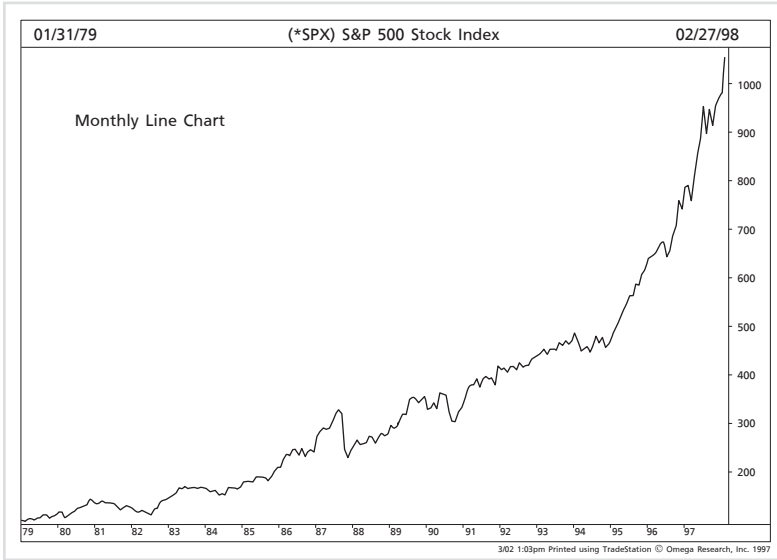
เมื่อทุกปัจจัยสำคัญสะท้อนรวมอยู่ในราคาแล้ว ดังนั้นเมื่อนักวิเคราะห์ทางเทคนิค ทำการวิเคราะห์ที่ซ่อนอยู่ในราคาตลาด ดูสัญญาณของเครื่องมือทางเทคนิคที่สำคัญบนกราฟราคาแล้ว สิ่งที่ต้องทำคือ การปล่อยให้ข้อมูลบนกราฟราคา ทำหน้าที่บอกทิศทาง และแนวโน้มราคาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ให้กราฟราคาเป็นคนบอกเองว่าเราต้องทำอะไร นักเทคนิคอลจะไม่พยายามจินตนาการคาดเดาทิศทางของราคาด้วยตนเอง ซึ่งหลังจากนี้ในบทอื่นๆ จะทยอยอธิบายเกี่ยวกับวิธีการใช้งานเครื่องมือทางเทคนิคที่จะเป็นตัวช่วยอย่างดีในการวิเคราะห์กราฟราคา

เราทุกคนต่างรู้ว่า มันมีเหตุผลอะไรสักอย่างซ่อนอยู่เบื้องหลังแน่นอนอน ที่เป็นสาเหตุทำให้ราคาตลาดวิ่งขึ้นลง และเปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา อาจจะเป็นข่าวที่น่าตื่นเต้น หรือเป็นข่าวร้ายที่ซ่อนเร้นรอคอยวันที่จะถูกประกาศออกมา ซึ่งสำหรับนักวิเคราะห์ทางเทคนิคแล้ว เราเชื่อว่าไม่มีความจำเป็นใดเลยที่จะต้องไปขวนขวายหาต้นตอ ความหาสาเหตุ เพราะสุดท้ายแล้ว ข่าวลือ ข่าวสารเหล่านั้น แทบไม่มีประโยชน์ใดเลยต่อการวิเคราะห์ และการเทรดด้วยปัจจัยทางเทคนิค

แนวคิดสำคัญข้อที่ 2: ราคาเคลื่อนไหวไปตามแนวโน้ม

“แนวโน้มราคา หรือ TREND” มีความสำคัญต่อการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิคเป็นอย่างมาก สำคัญถึงขนาดที่ว่า ถ้าหากเราไม่เข้าใจ และไม่ยอมรับในเรื่องนี้ ก็แทบไม่มีประโยชน์ที่จะอ่านเนื้อหาอื่นๆ ในหนังสือเล่มนี้ต่อไป เพราะเป้าหมายหลักแรกของกรวิเคราะห์ด้วยกราฟราคา คือ การค้นหาแนวโน้มราคา โดยเฉพาะช่วงเริ่มต้นของแนวโน้มราคาที่กำลังจะเกิดขึ้นในตลาด เพื่อที่เราจะได้เข้าลงทุนไปบนทิศทางเดียวกันกับแนวโน้มราคานั่น ซึ่งรูปแบบการลงทุนนี้ เรียกว่า “TREND-FOLLOWING หรือการลงทุนตามแนวโน้มราคา” ซึ่งเป็นวิธีการที่อาศัยธรรมชาติของแนวโน้มราคาเข้ามาเป็นตัวขับเคลื่อนการเทรด เป็นการลงทุน

ข้อเมื่อพบเห็นแนวโน้มราคาเกิดขึ้น และลงทุนไปในทิศทางเดียวกันกับแนวโน้มที่มีอยู่ในขณะนั้น (ดูภาพประกอบที่ 1.1)

ภาพประกอบที่ 1.1 ภาพตัวอย่างของแนวโน้มขาขึ้น หรือ UPTREND การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิค จะตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดเรื่องแนวโน้มราคา และเชื่อว่าแนวโน้มราคาจะพยายาม “คงอยู่” ในตลาดเสมอ

หลังจากที่เกิดแนวโน้มราคาแล้ว ราคาจะเคลื่อนที่ไปในทิศทางเดิมนั้นเรื่อยๆ มากกว่าที่จะเปลี่ยนทิศทาง ข้อสรุปข้างต้นนี้ เกิดจากการประยุกต์หลักการของ “NEWTON'S FIRST LAW OF MOTION หรือกฎการเคลื่อนที่ของนิวตัน ข้อที่ 1” ซึ่งหมายความว่า ราคาจะเคลื่อนที่ไปในทิศทางของแนวโน้มราคาเดิมเสมอ จนกว่าจะเกิดการกลับตัว ดังนั้นการลงทุนแบบตามแนวโน้มราคา คือ การค้นหาการเกิดขึ้นของแนวโน้ม และลงทุนไปในทิศทางเดียวกับทิศทางของราคานั้น จนกว่าจะเห็นสัญญาณการกลับตัวเปลี่ยนทิศทาง

แนวคิดสำคัญข้อที่ 3: ประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยเสมอ

เนื้อหาโดยส่วนมากของการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยเทคนิค และการศึกษาเกี่ยวกับราคาตลาดนั้น เกี่ยวข้องโดยตรงกับความรู้นี้เรื่องหลักจิตวิทยามวลชน ตัวอย่างที่สะท้อนอย่างชัดเจนอย่างหนึ่งคือ หลักการเรื่อง “CHART PATTERN รูปแบบราคา” ซึ่งรูปแบบต่างๆ เหล่านี้ นักวิเคราะห์ทางเทคนิคค้นพบบนกราฟราคาและบันทึกไว้เป็นตำรามาแล้วกว่า 100 ปี รูปแบบราคาที่เหมาะสมจะจงพวกนี้เกิดขึ้นชัดเจนบนกราฟราคา เป็นภาพสะท้อนมุมมองสภาวะกระทิง หรือหมีที่กำลังเกิดขึ้นในตลาดของนักลงทุน และเนื่องจากรูปแบบราคานั้น เกิดขึ้นจากสัจจะตามธรรมชาติพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งไม่เคยเปลี่ยนไปตามกาลเวลา รูปแบบราคาที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีต จึงยังสามารถสะท้อนสิ่งที่ซ่อนอยู่ในตลาดได้ดีเสมอทั้งในปัจจุบัน และอนาคต หัวใจสำคัญของ “ประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยเสมอ” ในข้อสุดท้ายนี้ จึงหมายถึงเราต้องศึกษาอดีต เพื่อจะได้เข้าใจปัจจุบัน และคาดการณ์อนาคต เพราะสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตนั้น จะเป็นเพียงเรื่องที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีตทั้งสิ้น

ความแตกต่างระหว่างปัจจัยเทคนิค และปัจจัยพื้นฐาน

การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยเทคนิคคือ การศึกษาราคา และความเคลื่อนไหวของตลาด ส่วนการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยพื้นฐานนั้น จะเกี่ยวข้องกับการศึกษาสิ่งที่เรื่องอุปสงค์ และอุปทานในเศรษฐกิจจริง ที่จะส่งผลกระทบต่อเนื่อง ทำให้ราคาตลาดเพิ่มขึ้น ลดลง หรือไม่เปลี่ยนแปลง การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยพื้นฐานนั้น ศึกษาค้นคว้าปัจจัยที่มีความเป็นไปได้ว่าจะส่งผลกระทบต่อราคา เพื่อนำมาประกอบการคำนวณหา “มูลค่าเหมาะสม” ของตลาด ซึ่งข้อมูลต่างๆ ที่จะนำมาใช้นั้น ต้องมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักการเรื่องอุปสงค์และอุปทาน ถ้าหากว่ามูลค่าเหมาะสมของตลาดที่ประเมินได้นั้น มีค่าน้อยกว่าราคาตลาดในปัจจุบัน นั่นแสดงว่าราคาตลาดในปัจจุบันนั้น แพงมากจนเกินไป หรือที่เรียกว่า OVERPRICED ดังนั้นจึงควรที่จะขายสินทรัพย์นั้นออกไปสู่ตลาด แต่ถ้าหากราคาตลาดในปัจจุบัน อยู่ในระดับต่ำกว่ามูลค่าเหมาะสมที่ประเมินได้ นั่นหมายความว่าราคาตลาดขณะนี้ถูกจนเกินไป หรือที่เรียกว่า UNDERVALUED จึงควรซื้อสินทรัพย์นั้นเข้ามา

แม้ว่าการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยเทคนิค และปัจจัยพื้นฐานจะมีวิธีการวิเคราะห์ที่แตกต่างกัน แต่แท้จริงแล้วก็เป็นการวิเคราะห์เพื่อค้นหาคำตอบสำหรับคำถามสำคัญเดียวกันคือ “ทิศทางของราคาตลาด มีแนวโน้มจะเคลื่อนไปในทิศทางใด?” การวิเคราะห์ทั้ง 2 แบบ พยายามตอบคำถามเดียวกันนี้ แต่ค้นหาคำตอบด้วยวิธีการคนละแบบ เดินเข้าสู่ปัญหาด้วยเส้นทางคนละเส้น นักวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานศึกษาและค้นหา “สาเหตุ” ที่ทำให้ตลาดเกิดความเคลื่อนไหว ส่วนนักวิเคราะห์ปัจจัยเทคนิคเน้น มุ่งศึกษา “ผลลัพธ์” ที่เกิดขึ้นแล้ว ซึ่งก็คือราคาตลาด และเชื่อว่าไม่จำเป็นที่จะต้องรู้ถึงสาเหตุและปัจจัยต่างๆ ในตลาด

เทรดเดอร์ส่วนใหญ่มักจะนิยามตนเองว่าเป็นนักวิเคราะห์ทางเทคนิค ไม่ก๊นักวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง แต่ในความเป็นจริง เเทรดเดอร์จำนวนมากใช้ความรู้ทั้งสองแบบควบคู่กัน มีนักวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานจำนวนมากศึกษาเรียนรู้ถึงหลักการพื้นฐานของการวิเคราะห์ด้วยกราฟราคา และมีนักวิเคราะห์ทางเทคนิคจำนวนไม่น้อยที่ตื่นตัว ขวนขวาย หาความรู้เรื่องพื้นฐานของกิจการ ปัญหาสำคัญที่มักเกิดขึ้นบ่อยครั้งคือ การวิเคราะห์ทั้งสองแบบ มักจะให้ผลการวิเคราะห์ที่ขัดแย้งกัน โดยเฉพาะในช่วงเริ่มต้นของแนวโน้มราคาในตลาดกำลังเกิดความเคลื่อนไหวครั้งสำคัญ ก่อนที่จะเกิดเป็นขาขึ้น หรือขาลงที่รุนแรง ช่วงนั้นจะเป็นช่วงที่ความรู้ทั้งสองแนวทางมีความแตกต่างกันมากที่สุด ปัจจัยพื้นฐานมักจะไม่สามารถรับมือกับสิ่งที่ตลาดกำลังเป็นไป และทุกคนไม่สามารถตอบได้ว่าเกิดอะไรขึ้น จนเมื่อเวลาผ่านไปสักระยะหนึ่ง ทั้งสองแนวทางจึงเริ่มเดินกลับเข้ามาหากัน และมุ่งสู่ความสมดุล จนเริ่มมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่กว่าจะถึงเวลานั้น ก็มักจะเป็นช่วงเวลาที่ยาวเกินไป แนวโน้มราคาในตลาดก็มักถึงเวลาที่ใกล้จะจบลง

ต้นเหตุของความแตกต่างระหว่างการวิเคราะห์ทั้งสองแบบคือ “กลไกราคา” เพราะราคาตลาดจะเคลื่อนไหวไปล่วงหน้าก่อนที่ทุกคนจะรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงในพื้นฐานของกิจการ ซึ่งเท่ากับว่าราคาตลาดกลายเป็นเครื่องมือประเภท “LEADING INDICATOR” หรือเครื่องมือประเภทที่คอยส่งสัญญาณล่วงหน้า” ให้แก่การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยพื้นฐาน ในขณะที่ปัจจัยพื้นฐานทั้งหมดที่รับรู้เป็นการทั่วไปอยู่ก่อน ก็ได้ถูกสะท้อนรวมไปกับราคาตลาดเรียบร้อยแล้วเช่นกัน ดังนั้นราคาตลาดในปัจจุบันที่กำลังเคลื่อนไหวอยู่ ณ ตอนนี้ จึงเป็นการตอบสนองต่อปัจจัยทางพื้นฐานที่ยังไม่มีการเปิดเผยต่อสาธารณชนอีกเช่นกัน

ทุกครั้งที่ตลาดพุ่งขึ้นอย่างรุนแรง หรือร่วงลงอย่างหนัก มันไม่เคยเริ่มต้นด้วยการประกาศข้อมูลพื้นฐานของบริษัทเลยสักครั้ง ทุกครั้งกว่าที่นักลงทุนจะรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงในพื้นฐานของกิจการ หรือในระบบเศรษฐกิจ ราคาตลาดก็วิ่งขึ้นไป หรือไม่ก็ร่วงลงมาระยะหนึ่งแล้วเสมอ

แม้ว่าบรรดานักวิเคราะห์ทั้งสองกลุ่มจะเกิดความเห็นที่ไม่ตรงกันอยู่เสมอ แต่นั่นก็เป็นเรื่องธรรมดาของตลาด เพราะไม่มีใครในตลาดรู้ว่าทำไมราคาตลาดวิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่องอยู่แล้ว แต่ในการเทรดด้วยปัจจัยทางเทคนิคนั้น หากเรามีวินัยที่ดีมากพอ และเข้าซื้อไปตามระบบสัญญาณการเทรด เราก็จะเป็นคนส่วนน้อยกลุ่มหนึ่งที่เข้าซื้อก่อนที่จะรู้ว่าข่าวดีคืออะไร และจะกลายเป็นกลุ่มนักลงทุนที่ได้รับรางวัลจากความมีวินัยนี้ ส่วนคนอื่น ๆ ที่ลังเล เมื่อตลาดเริ่มร้อนแรง ราคาวิ่งไปอย่างบ้าคลั่ง จะทำอะไรไม่ถูก ซึ่งแตกต่างจากนักปัจจัยทางเทคนิคอย่างสิ้นเชิง ที่เมื่อเห็นแนวโน้มราคาเคลื่อนไปอย่างมีทิศทางที่ชัดเจนแล้ว เราจะรู้สึกผ่อนคลายสบายใจ และมั่นใจกับทฤษฎีที่ใช้มากขึ้นเรื่อยๆ พร้อมกับรอคอยวันที่หนังสือพิมพ์ประโคมข่าวถึงสาเหตุที่ตลาดกลับมาเป็นสภาวะกระทิงอย่างสนุกสนาน

เมื่อเริ่มเข้าใจ และยอมรับในหลักการของการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยเทคนิคแล้ว เทรดเดอร์บางคนจึงเชื่อว่า แนวทางนี้มีข้อได้เปรียบกว่าการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางพื้นฐานมาก ถ้าต้องเลือกเพียงวิธีการเดียว การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยเทคนิคจะมีความเหมาะสมมากกว่า เพราะในเมื่อปัจจัยพื้นฐานนั้นได้ถูกสะท้อนรวมไปในราคาตลาดอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาสาเหตุ และปัจจัยพวกนั้นอีก การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยเทคนิคจึงกลายเป็นทางลัดเพื่อเข้าสู่โลกแห่งปัจจัยพื้นฐาน แต่ในทางกลับกัน การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยพื้นฐานกลับไม่สามารถทดแทนปัจจัยเทคนิคได้ทั้งหมด เพราะการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยพื้นฐานไม่ได้รวมเอาราคาตลาดเข้าไปไว้ในส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์ ดังนั้นการเทรดในตลาดด้วยความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคเพียงอย่างเดียวจึงเป็นเรื่องที่สามารถทำได้โดยง่าย แต่หากต้องการที่จะเทรดด้วยปัจจัยพื้นฐานเพียงอย่างเดียวเท่านั้น โดยที่ไม่ใช้กราฟราคา และความรู้เรื่องปัจจัยเทคนิคเลยนั้น นับเป็นเรื่องยาก และเป็นงานที่หนักกว่ามาก

การวิเคราะห์ กับ “จังหวะเวลา”

ในการวิเคราะห์นั้น นอกจากเราจะต้องวิเคราะห์ราคาตลาดแล้ว เรื่องจังหวะเวลา หรือ TIMING ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน โดยเฉพาะในตลาดอนุพันธ์ประเภทฟิวเจอร์ ที่มีการกำหนดอัตราทด หรือ LEVERAGE ในระดับสูง ในตลาดฟิวเจอร์แม้เทรดเดอร์จะวิเคราะห์ทิศทางความเคลื่อนไหวของตลาดหลักได้ถูกต้อง แต่สุดท้ายก็ยังมีโอกาสขาดทุนได้เสมอ ถ้าจังหวะเวลาในการเทรดไม่ถูกต้อง และเนื่องจากการเทรดในตลาดฟิวเจอร์นั้นมีอัตราการวางเงินหลักประกันเพื่อการเทรดในระดับต่ำ บางครั้งต่ำเพียง 10% ของราคาสินทรัพย์เท่านั้น เป็นการเทรดที่มีอัตราทดต่อหลักประกันที่สูงมาก ดังนั้นเมื่อตลาดมีความเคลื่อนไหวในทิศทางที่ไม่คาดคิด แม้เพียงเล็กน้อย เทรดเดอร์ก็อาจจะขาดทุนเป็นเงินจำนวนมากได้ แตกต่างจากตลาดหุ้น ซึ่งหากว่าเทรดเดอร์ต้องประสบกับสภาวะแบบเดียวกันนั้น เทรดเดอร์ในตลาดหุ้น ยังสามารถถือหุ้นต่อไปได้ เพื่อรอคู่สถานการณ์อีกสักกระยะ ซึ่งถือเป็นความได้เปรียบข้อหนึ่งของเทรดเดอร์ในตลาดหุ้น ดังนั้นเรื่องจังหวะเวลาจึงถือว่าเป็นหัวใจต่อการเทรดในตลาดฟิวเจอร์

เทรดเดอร์ที่เทรดในตลาดฟิวเจอร์นั้น จะไม่มีข้อได้เปรียบของการ “ซื้อและถือ” เราไม่สามารถซื้อ และถือเพื่อรอเวลาได้ในตลาดฟิวเจอร์ ในขั้นแรกของกระบวนการวิเคราะห์เพื่อคาดการณ์ความเคลื่อนไหวของตลาดทุกประเภทนั้น สามารถตั้งต้นวิเคราะห์ได้ด้วยข้อมูลปัจจัยเทคนิค หรือปัจจัยพื้นฐานได้เหมือนกันหมด แต่เมื่อมาถึงขั้นตอนเรื่อง “จังหวะเวลา” เพื่อกำหนดจุดซื้อและจุดขายที่แม่นยำ เทรดเดอร์จะต้องใช้ปัจจัยเทคนิคเท่านั้น ในทุกการเทรด เมื่อเรียบเรียงกระบวนการทุกขั้นตอนที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการวิเคราะห์ แม้ว่าในจุดเริ่มต้นจะเริ่มต้นทุกอย่างด้วยปัจจัยพื้นฐานก็ตาม แต่ในที่สุดแล้ว ณ ขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง เราจะต้องค้นหา “จังหวะเวลา” เพราะเวลาเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการลงทุน ทั้งส่งผลกระทบต่อกำไรและขาดทุน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกประเภทหุ้น และมีความเกี่ยวข้องต่อการลงทุนหมุนเวียนไปในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งในท้ายที่สุดการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยเทคนิคที่สามารถค้นหาจังหวะเวลาที่เหมาะสมต่อการซื้อขายได้ จึงกลายเป็นสิ่งจำเป็นที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

ความยืดหยุ่นที่ไม่มีข้อจำกัด

ข้อได้เปรียบอย่างมากของการวิเคราะห์ด้วยปัญญาเทคนิคคือ “ความยืดหยุ่น” ที่เราสามารถปรับเปลี่ยนขั้นตอนการวิเคราะห์ ให้ตอบสนอง และให้ใช้งานได้กับผลิตภัณฑ์การเทรดทุกประเภท ทั้งในหุ้นและอนุพันธ์แบบต่างๆ อีกทั้งยังปรับให้เข้ากันได้กับทุกระยะเวลาของการลงทุนได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนระยะสั้น หรือระยะยาว

ข้อดีอีกอย่างหนึ่งที่เทรดเดอร์ไม่ควรมองข้ามคือ ปัญญาเทคนิคทำให้เทรดเดอร์สามารถติดตามความเคลื่อนไหวของตลาดได้ง่ายและมากเท่าที่ต้องการ ซึ่งดีกว่าการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยพื้นฐานที่จะมีข้อมูลจำนวนมากเกิดขึ้นจากการติดตามหลายตลาด ซึ่งจะทำให้การติดตามหลายตลาดเป็นเรื่องยากมาก

ในทุกตลาด ราคาจะมีวัฏจักรของตนเอง เปรียบเสมือนกับว่าแต่ละตลาดมีฤดูกาล เมื่อถึงช่วงเวลานึง ตลาดจะเปลี่ยนผ่านจากหน้าร้อนที่ราคาเคลื่อนไหวแบบมีแนวโน้มและมีทิศทาง ทุกสิ่งทุกอย่างในตลาดจะดูคึกคัก ไปสู่น้ำหนาวที่เต็มไปด้วยภาวะตลาดไม่มีแนวโน้ม ตลาดจะเต็มไปด้วยความเงียบงนน่าเบื่อ ในทุกตลาด ช่วงเวลาพวกนี้จะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไป นักวิเคราะห์ทางเทคนิคที่ติดตามความเคลื่อนไหวได้มากกว่า จึงสามารถเลือกได้ว่าจะพุ่งเป้าความสนใจไปที่ตลาดไหนที่กำลังคึกคัก เราจึงสามารถใช้กราฟราคา เพื่อตั้งประโยชน์จากธรรมชาติแห่งการหมุนเวียนของตลาดทุนมาใช้ในการเลือกสินทรัพย์เพื่อเข้าลงทุนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อปรับหมุนการลงทุนให้สอดคล้องไปกับฤดูกาลที่เกิดขึ้นในแต่ละตลาด เพราะในจังหวะเวลาหนึ่ง บางตลาดอาจจะเคลื่อนไหวมีแนวโน้มอย่างร้อนแรง และตามมาด้วยการปรับฐานกลับสู่จุดสมดุลเวลานั้นเอง ตลาดอื่นก็จะเข้ามามีบทบาทแทนที่ นักวิเคราะห์ทางเทคนิคจึงมีอิสระในการเลือกตลาด หรือกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อหมุนเวียนการลงทุนได้ดีกว่า ส่วนนักวิเคราะห์ด้วยปัจจัยพื้นฐานจะมีกรอบความเชี่ยวชาญเฉพาะเจาะจง และมีข้อมูลจำกัดอยู่ในเพียงบางตลาด หรือบางกลุ่ม จึงทำให้มีความยืดหยุ่นน้อยกว่า และหมุนเวียนการลงทุนได้ยากกว่า นักวิเคราะห์ด้วยปัจจัยพื้นฐานจึงเสียเปรียบนักวิเคราะห์ทางเทคนิคในเรื่องนี้

เมื่อนักวิเคราะห์ทางเทคนิคติดตามข้อมูลในหลายส่วนของตลาดอยู่อย่างสม่ำเสมอ จะเกิดข้อได้เปรียบตรงที่ได้เห็นความเคลื่อนไหวของหลายกลุ่ม หลายตลาด เห็นถึงผลกระทบของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงเกี่ยวข้องกันเป็นลูกโซ่

กระทบต่อเนื่องจากกลุ่มหนึ่งสู่อีกกลุ่มหนึ่ง นักวิเคราะห์กราฟราคาจึงจะเข้าใจภาพรวมอารมณ์ตลาดได้เป็นอย่างดี จะมองเห็นภาพใหญ่ของพฤติกรรมตลาดได้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบอีกข้อหนึ่งของกราฟปัจจัยพื้นฐานเพียงอย่างเดียว

ใช้ได้กับผลิตภัณฑ์การเทรดทุกประเภท

ในช่วงเริ่มแรกปัจจัยทางเทคนิคถูกนำไปใช้เฉพาะกับตลาดหุ้นเพียงเท่านั้น ต่อมาเมื่อตลาดฟิวเจอร์ และอนุพันธ์เติบโตมากขึ้น เส้นแบ่งระหว่างตลาดหุ้น และฟิวเจอร์ก็ค่อยๆ จางลง การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิคจึงถูกนำมาปรับใช้กับตลาดฟิวเจอร์ และตลาดต่างประเทศอย่างกว้างขวาง (ดูภาพประกอบที่ 1.2)

นอกจากนั้นแล้ว ปัจจัยทางเทคนิคยังใช้งานได้กับทั้ง ตลาดดอกเบี้ย ตลาดปริวรรตเงินตรา ตลาดออปชั่น และในปัจจุบันยังมีบทบาทเป็นอย่างมากกับการทำ HEDGING ในรูปแบบต่างๆ เพื่อป้องกันความเสี่ยงให้ธุรกิจ

ภาพประกอบที่ 1.2 ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ทั่วโลกถูกวิเคราะห์ในรูปแบบของกราฟราคาอย่างแพร่หลาย ในภาพเป็นตัวอย่างกราฟราคาตลาดหลักทรัพย์ของประเทศญี่ปุ่น

เหมาะกับการลงทุนทุกกรอบระยะเวลา

การวิเคราะห์กราฟราคาสามารถปรับใช้ได้กับทุกรูปแบบระยะเวลาตามความต้องการ ไม่ว่าจะเป็นการเทรดระยะสั้นภายในวันแบบ DAY TRADING หรือการลงทุนตามแนวโน้มระยะกลางถึงระยะยาว ไม่ว่าจะต้องการลงทุนนานแค่ไหน หลักการที่ใช้นั้นก็เป็นหลักการแบบเดียวกัน แม้แต่กับการลงทุนระยะยาวที่หลายคนมองว่าไม่ควรใช้ปัจจัยเทคนิค เรายังสามารถปรับใช้กราฟราคากับการลงทุนระยะยาวได้โดยง่าย และได้ผลดีอย่างไม่น่าเชื่อ นักวิเคราะห์ที่เป็นจำนวนมากมีความเข้าใจผิดกันว่า การลงทุนระยะยาวควรใช้การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยพื้นฐานเท่านั้น ส่วนการลงทุนระยะสั้นควรใช้ปัจจัยทางเทคนิค ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วเราสามารถปรับการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิคให้ใช้ได้ทั้งการลงทุนระยะสั้นและระยะยาว และการใช้ปัจจัยทางเทคนิคกับการลงทุนระยะยาวกลับมีความน่าเชื่อถือ และใช้งานได้ดีกว่าอีกด้วย

เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียนรู้ และเข้าใจวิธีการใช้ปัจจัยทางเทคนิคเพื่อการลงทุนสำหรับทุกกรอบระยะเวลาตามแต่ต้องการ รวมถึงวิธีการที่จะนำไปใช้ได้กับผลิตภัณฑ์การเทรดทุกประเภทด้วย

บ่งบอกสภาพเศรษฐกิจในอนาคต

ปัจจัยทางเทคนิคช่วยให้เรารู้ถึงสภาพเศรษฐกิจในอนาคตได้อย่างแม่นยำ ยกตัวอย่างเช่น การติดตามกราฟราคาดัชนีราคาสินค้าโภคภัณฑ์ ช่วยทำให้เราทราบถึงทิศทางของอัตราเงินเฟ้อที่จะเกิดขึ้น เพราะเมื่อราคาสินค้าปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น ย่อมส่งสัญญาณว่าสภาวะเศรษฐกิจกำลังเข้าสู่ยุคเฟื่องฟู และอัตราเงินเฟ้อจะสูงขึ้นตามลำดับ แต่หากราคาสินค้าลดลงจะเป็นการสะท้อนถึงการหดตัวของภาคธุรกิจ และอัตราเงินเฟ้อย่อมลดน้อยลงตามกัน ยิ่งไปกว่านั้น ทุกสิ่งทุกอย่างส่งผลกระทบต่อกันเป็นห่วงโซ่ สุดท้ายแล้วอัตราดอกเบี้ยในตลาดก็จะลดลงตามไปด้วย การศึกษากราฟราคา และปัจจัยทางเทคนิคของสินค้าเหล่านี้ ทั้งราคาทองคำ น้ำมัน และพันธบัตร จึงสามารถบ่งบอกถึงสภาพเศรษฐกิจที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตได้ ทิศทางค่าเงินเหรียญสหรัฐ และค่าเงินของประเทศต่างๆ ในตลาดบิรวรรตเงินตรา ยังบ่งบอกได้ถึงภาพรวมของเศรษฐกิจโลก และที่พิเศษไปกว่านั้น แนวโน้มที่เกิดขึ้นในตลาดฟิวเจอร์ยังสามารถบ่งบอกถึงสภาวะเศรษฐกิจล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำ

เราสามารถใช้ดัชนีตลาดฟิวเจอร์เพื่อคาดการณ์ความเคลื่อนไหวของตลาด และสถานะเศรษฐกิจได้ก่อนการเกิดขึ้นจริง ก่อนที่หน่วยงานรัฐบาลจะมีการรายงานสรุปตัวเลขเศรษฐกิจจริงเป็นเดือนหรือรายไตรมาสเสียด้วยซ้ำ ตลาดฟิวเจอร์จึงเป็นตัวช่วยให้เทรดเดอร์มองเห็นบางส่วนของเหตุการณ์ในอนาคต ในปัจจุบันนั้นดัชนีชั้นนำอย่างเช่น ดัชนี S&P 500 ของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ถูกบรรจุเข้าเป็นตัวแปรสำคัญอย่างเป็นทางการ สำหรับใช้ในการคาดการณ์เศรษฐกิจของรัฐบาลกลางของประเทศสหรัฐอเมริกา หนึ่งในหนังสือที่โด่งดังอันเป็นคู่มือสำหรับนักวิเคราะห์ตลาดระดับประเทศ เรื่อง “LEADING INDICATORS FOR THE 1990s” ได้ตีพิมพ์เนื้อหาเชิงลึกของการวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจ โดยใช้แนวโน้มราคาสินค้าโภคภัณฑ์ พันธบัตร และตลาดหลักทรัพย์เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิค ซึ่งเนื้อหาจะมีอธิบายเพิ่มเติมใน บทที่ 17 “THE LINK BETWEEN STOCKS AND FUTURES” หรือความเชื่อมโยงกันระหว่างตลาดหุ้นและตลาดฟิวเจอร์

นักวิเคราะห์ทางเทคนิค หรือนักวิเคราะห์กราฟราคา

เราเคยมีชื่อที่ใช้เรียกเทรดเดอร์ที่ใช้ปัจจัยทางเทคนิคหลากหลายชื่อ ทั้งนักวิเคราะห์ทางเทคนิค นักวิเคราะห์กราฟราคา นักวิเคราะห์ตลาด และกระทั่งนักวิเคราะห์ภาพรวม ในยุคก่อนหน้านี้นี้ ทั้งหมดนับว่าเป็นการวิเคราะห์แบบเดียวกัน มีลักษณะการทำงานที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งมีแนวทางการทำงาน และใช้เครื่องมือทางเทคนิคเหมือนกัน โดยทั่วไปแล้ว คำว่า “นักวิเคราะห์ทางเทคนิค” กับ “นักวิเคราะห์กราฟราคา” เป็นสิ่งที่แทบจะเหมือนกัน แต่ในช่วงทศวรรษหลัง ด้วยเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ และความเชี่ยวชาญของนักวิเคราะห์ที่มีมากขึ้นจึงทำให้เกิดความแตกต่างขึ้นบางส่วน

ด้วยความนิยมที่แพร่หลาย และถูกนำไปใช้งานอย่างกว้างขวาง ทำให้ในปัจจุบันสามารถแบ่งกลุ่มประเภทการใช้งานปัจจัยทางเทคนิคได้ออกเป็น 2 ประเภทหลักคือ “TRADITIONAL CHARTIST หรือนักวิเคราะห์กราฟราคา” และ “STATISTICAL TECHNICIAN หรือนักวิเคราะห์ทางเทคนิคเชิงสถิติ” ซึ่งทั้ง 2 ประเภทก็ยังมีเนื้อหาที่เหมือนกันในหลายส่วน และดูคล้ายคลึงกันอยู่มาก จนหากดูจากภายนอกอย่างผิวเผิน ทั้ง 2 ประเภทข้างต้นจะคล้ายคลึงกันจนแทบจะเป็นแบบเดียวกัน

นักวิเคราะห์กราฟราคา หรือ TRADITIONAL CHARTIST จะใช้กราฟราคาในการวิเคราะห์ แม้ว่าจะมีการใช้ข้อมูลทางสถิติ หรือข้อมูลเชิงปริมาณมาประกอบด้วย นักวิเคราะห์กราฟราคาก็จะยังพึ่งพากราฟราคาเป็นสำคัญ ใช้ความคิดเห็นส่วนตัวประกอบการตัดสินใจในการเทรด เป็นการวิเคราะห์ที่ต้องการทักษะส่วนตัวค่อนข้างสูง จนดูเป็นงานที่คล้ายกับ “งานศิลปะ” ที่ต้องการความเป็นศิลปิน ซึ่งอาศัยความสามารถ และประสบการณ์เฉพาะตัวที่สั่งสมมา

ส่วนนักวิเคราะห์ทางเทคนิคเชิงสถิติ หรือ STATISTICAL TECHNICIAN นั้นจะทำการวิเคราะห์ด้วยการสร้างระบบกลไก พึ่งพาข้อมูล ตั้งสมมติฐาน รวมถึงสร้างสูตรทางคณิตศาสตร์แบบต่างๆ และทดสอบสิ่งเหล่านี้ เพื่อประกอบกันออกมาเป็นระบบกลไกการเทรดอัตโนมัติบนคอมพิวเตอร์ และทำการออกแบบให้เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปแบบง่าย หรือบางครั้งก็ซับซ้อนสูง กลายเป็นระบบการเทรดที่สามารถให้สัญญาณการซื้อ และขายโดยอัตโนมัติ เป้าหมายหลักของการใช้ปัจจัยทางเทคนิคในรูปแบบนี้คือ การสร้างระบบการเทรดที่อ้างอิงเฉพาะสูตรทางคณิตศาสตร์ เพื่อลดทอนการตัดสินใจที่ต้องพึ่งพาอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ ซึ่งมักจะส่งผลเสียต่อระบบการเทรด ระบบการเทรดเหล่านี้บางครั้งจะไม่มีกรานักกราฟราคาเข้ามาใช้งานร่วมด้วย แต่ถึงแม้ว่าไม่ได้ใช้กราฟราคา หากยังมีการใช้ทฤษฎีเรื่องปัจจัยเทคนิคอยู่ ก็ยังคงถูกจัดประเภทเป็นนักวิเคราะห์เชิงสถิติอยู่เช่นกัน

ในปัจจุบัน การพึ่งพาระบบคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ก็ยังทำให้เราสามารถแยกย่อยการใช้ปัจจัยเทคนิคออกมาได้อีกหลายประเภท มีการสร้างระบบคอมพิวเตอร์เพื่อการเทรดอัตโนมัติโดยสมบูรณ์ หรือที่เรียกว่าโปรแกรมแบบ “BLACK BOX” ซึ่งนักลงทุนไม่ต้องทำอะไรเองเลย หรือจะใช้คอมพิวเตอร์เพียงเพื่อช่วยพัฒนาสัญญาณประเภทต่างๆ ของเครื่องมือทางเทคนิค แต่นักลงทุนยังคงกระวนกระวายการแปรค่าสัญญาณต่างๆ รวมถึงทำการตัดสินใจซื้อขายด้วยตนเองอยู่เช่นเดิม ซึ่งเรียกว่า “ระบบเทรดกึ่งอัตโนมัติ”

กล่าวโดยสรุปคือ นักวิเคราะห์กราฟราคาทั้งหมดเป็นนักวิเคราะห์ทางเทคนิค แต่เชื่อว่านักวิเคราะห์ทางเทคนิคทุกคนจะใช้กราฟราคา เพราะการวิเคราะห์ด้วยกราฟราคานั้น เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิคเท่านั้น สำหรับหนังสือเล่มนี้ ทั้ง 2 คำ “นักวิเคราะห์กราฟราคา” และ “นักวิเคราะห์ทางเทคนิค” มีความหมายเหมือนกัน

ความแตกต่างระหว่างการวิเคราะห์ ด้วยปัจจัยทางเทคนิคในหุ้นและฟิวเจอร์

ปัจจัยทางเทคนิค ถูกคิดค้น และนำมาใช้กับการวิเคราะห์ตลาดหุ้นก่อน และค่อยถูกนำมาดัดแปลงใช้กับตลาดฟิวเจอร์ในภายหลัง ทั้งตลาดหุ้นและฟิวเจอร์ ใช้หลักการที่เหมือนกัน ใช้เครื่องมือทางเทคนิคตัวเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นกราฟราคาแบบแท่ง (BAR CHART), กราฟราคาแบบพ้อยท์แอนด์ฟิกเกอร์ (POINT AND FIGURE CHART), volu่่มการซื้อขาย (VOLUME), เส้นแนวโน้ม (TRENDLINE), เส้นค่าเฉลี่ย (MOVING AVERAGE) หรือเครื่องมือประเภท OSCILLATOR ทุกอย่างเหมือนกันหมด เพียงแค่ศึกษาเรียนรู้หลักการพื้นฐานที่เหมือนกันเหล่านี้ให้เข้าใจ เทรตเดอร์ก็สามารถปรับใช้ปัจจัยเทคนิคกับตลาดได้ทุกประเภท

ระหว่างตลาดหุ้นและฟิวเจอร์ จะมีข้อแตกต่างในรายละเอียดเพียงเล็กน้อย ซึ่งเป็นเรื่องกลไกตลาด และกฎเกณฑ์ทั่วไปของตลาดเองเสียมากกว่า ซึ่งข้อแตกต่างมีดังนี้

โครงสร้างราคา

โครงสร้างราคาของสินค้าในตลาดฟิวเจอร์มีความยุ่งยากซับซ้อนมากกว่าราคาในตลาดหุ้นอยู่พอสมควร สินค้าแต่ละประเภทมีหน่วยราคา และหน่วยสินค้าที่แตกต่างกันไป เช่น ตลาดธัญพืช ก็จะเสนอราคาในหน่วย เซนต์ต่อบุชเชล ตลาดปศุสัตว์ก็อาจจะซื้อขายเป็นเซ็นต์ต่อปอนด์ หรือในตลาดทองคำ ตลาดแร่เงิน ก็ จะเทรดกันเป็นหน่วย ดอลลาร์ต่อออนซ์ แต่ถ้าไปที่ตลาดอัตราดอกเบี้ย ก็จะเป็นหน่วย เบสิสพ้อยท์

ก่อนที่เทรดเดอร์จะเข้าไปซื้อขายสินค้าในตลาดฟิวเจอร์จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาเพิ่มเติมกฎกติกาของแต่ละตลาด ว่าเทรดกันอย่างไร ซื้อขายสัญญากันแบบไหน ราคาเป็นอย่างไร เราต้องดูรายละเอียดพวกนี้ให้ครบถ้วนก่อนเข้าไปเทรดทุกครั้ง

อายุสัญญา

ฟิวเจอร์นั้นมียอายุสัญญา มีวันหมดอายุกำกับ ตัวอย่างเช่น สัญญา MARCH 1999 TREASURY BOND หรือ พันธบัตรรัฐบาล ก็จะหมดอายุในเดือนมีนาคม ปี 1999 เป็นต้น โดยทั่วไป สัญญาซื้อขายฟิวเจอร์จะมีอายุสัญญาอยู่ช่วงระยะเวลาหนึ่ง บางครั้งนานถึงหนึ่งปีครึ่ง และที่สำคัญ ในตลาดเดียวกันยังมีสัญญาฟิวเจอร์ที่คล้ายกัน มีวันหมดอายุแตกต่างกันเป็นจำนวนมาก และเทรดอ้างอิงในสินค้าชนิดเดียวกันอีกต่างหาก จึงเป็นหน้าที่ของเทรดเดอร์ที่จะเรียนรู้ว่า สินค้าตัวไหน สัญญาแบบใดที่ควร หรือไม่ควรเข้าไปเทรด

อายุสัญญาเป็นปัจจัยแปรผันที่ส่งผลต่อภาวะวิเคราะห์ในภาพรวม เทรดเดอร์ต้องมีการปรับปรุงข้อมูลเรื่องราคา และ รายละเอียดสัญญาเสมอ และหมั่นปรับแต่งเครื่องมือทางเทคนิคให้เหมาะสมกับแต่ละสัญญาเอง เมื่อสัญญาหนึ่งหมดอายุไป เทรดเดอร์ก็ต้องเปลี่ยนกราฟราคา การเทรดฟิวเจอร์ จึงเป็นการทำงานกับข้อมูลจำนวนมากที่หลากหลาย การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิเคราะห์ทั้งหมดก็จะทำให้เสียเวลาการเตรียมงานมากขึ้น และบางครั้งก็จะทำให้เสียค่าใช้จ่ายไปกับข้อมูลพวกนี้เป็นจำนวนมาก

ระดับเงินหลักประกัน หรือ MARGIN ที่ค่อนข้างต่ำ

เงินหลักประกันเป็นความแตกต่างที่สำคัญที่สุดระหว่างตลาดหุ้นและฟิวเจอร์ สัญญาในตลาดฟิวเจอร์ทั้งหมดเทรดกันบนพื้นฐานการวางเงินมัดจำบางส่วน เพื่อเป็นหลักประกันในการเทรดสินค้าแต่ละชนิด ซึ่งโดยมากเงินหลักประกันจะอยู่ที่ระดับไม่เกิน 10% ของมูลค่าจริงของสัญญานั้น ตลาดฟิวเจอร์จึงเป็นการเทรดโดยใช้เงินลงทุนบางส่วนเพื่อเทรดสินค้ามูลค่าสูง เรียกว่ามีอัตราทดหรือ LEVERAGE การเคลื่อนไหวของราคาสินค้าเพียงเล็กน้อย จะทำให้อัตรากำไร และขาดทุนถูกขยายขึ้นมาหลายเท่า ทำให้ตลาดฟิวเจอร์มีความผันผวนสูง เทรดเดอร์สามารถกำไร หรือขาดทุนเป็นจำนวนมากได้ในเวลาอันรวดเร็ว การลงทุนแค่ 10% ของมูลค่าจริง ทำให้การเคลื่อนไหวของราคาสินค้าจริงเพียง 10% ก็สามารถทำได้กำไร หรือขาดทุนได้เป็นหลายเท่าของเงินลงทุน การเทรดด้วยการวางเงินหลักประกันจึงเสมือนการตกลงตั้งแต่เริ่มแรกว่า เงินลงทุนส่วนนี้เป็นเพียงแค่เงินมัดจำ 10% เท่านั้น ดังนั้นหากใครไม่เข้าใจ ก็จะทำให้ต้องเสียเงิน

มัดจำทั้งหมดได้โดยง่าย และสุดท้ายมักกลุกกลายเป็นการสูญเสียเงินลงทุนทั้งหมดไปอย่างรวดเร็ว

ความผันผวนและอัตราทดที่สูงนี้ ส่งผลต่อกำไร และขาดทุนในระดับสูง ทำให้การวิเคราะห์ที่ต้องมุ่งเน้นไปที่เรื่อง “จังหวะเวลา” เป็นสำคัญ การเข้าซื้อ หรือขายที่ถูกต้อง จังหวะเวลาของการเทรดที่เหมาะสม จะกลายเป็นตัววัดผลการเทรดที่สำคัญ และการวิเคราะห์เรื่องจังหวะเวลาเป็นเรื่องยากและน่าปวดหัว แต่มีความสำคัญมากกว่าการวิเคราะห์ตลาด ด้วยเหตุผลนี้หากต้องการได้กำไรจากตลาดฟิวเจอร์ ความรู้เรื่องปัจจัยทางเทคนิคจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นมากที่สุด

ไทม์เฟรม (TIME FRAME) ที่สั้นกว่ามาก

นอกจากอัตราทดจะส่งผลต่อเรื่องความผันผวนแล้ว มันยังทำให้เทรดเดอร์ต้องคอยเฝ้าติดตามการเทรดตลอดเวลา และยังทำให้ระยะเวลาการลงทุน และไทม์เฟรมที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นสั้นลงเป็นอย่างมาก ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว นักวิเคราะห์ในตลาดหุ้นส่วนใหญ่จะสนใจการลงทุนระยะยาวกว่านักลงทุนในตลาดฟิวเจอร์ และจะใช้ไทม์เฟรมของกราฟราคาที่ยาวกว่า เช่น เทรดเดอร์ในตลาดหุ้นอาจวิเคราะห์ภาพรวมทิศทางของตลาดไปอีกสัก 3 เดือน ถึง 6 เดือน แต่เทรดเดอร์ในตลาดฟิวเจอร์สนใจเพียงว่า ตลาดจะเป็นยังไงในสัปดาห์หน้า ในวันพรุ่งนี้ หรือบางครั้งสนใจแค่ว่า จะเป็นอย่างไรในช่วงบ่ายวันนี้ ทำให้การเทรดฟิวเจอร์นั้น นักลงทุนต้องเชี่ยวชาญในการใช้เครื่องมือทางเทคนิคระยะสั้น ยกตัวอย่างเช่น การใช้ “เส้น MOVING AVERAGE หรือเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่” เมื่อใช้กับตลาดหุ้นจะนิยมใช้จำนวนวันย้อนหลังจำนวน 50 วัน และ 200 วัน แต่ในตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ ส่วนมากจะใช้จำนวนวันย้อนหลังเฉลี่ยไม่เกิน 40 วัน และยิ่งในตลาดฟิวเจอร์แล้ว เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ก็มักจะใช้ชุดค่าเฉลี่ย 4 วัน, 9 วัน และ 18 วัน เท่านั้น

การเทรดขึ้นอยู่กับจังหวะเวลา

จังหวะเวลาเป็นทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับตลาดฟิวเจอร์ สิ่งที่เทรดเดอร์ทุกคนหวังกันมากที่สุดคือ ถึงแม้ว่าจะวิเคราะห์ตลาดได้ถูกต้อง เทรดเดอร์ก็ยังมีโอกาส

ขาดทุนได้อยู่ดี การรู้ถึงแนวโน้ม และทิศทางตลาดนั้นเป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งในปัจจัยการเทรด จังหวะเวลาที่เข้าไปหนึ่งวัน หรือบางทีแค่วันเดียวก็อาจสร้างผลตอบแทนที่แตกต่างกันได้อย่างมหาศาล หรืออาจเปลี่ยนกำไรให้เป็นขาดทุนจำนวนมากก็ได้ การวิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่ง “จังหวะเวลา” ของการเทรดที่สมบูรณ์แบบนั้น ต้องพึ่งปัจจัยทางเทคนิคเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถที่จะอาศัยปัจจัยพื้นฐานได้เลย เพราะปัจจัยพื้นฐานใช้ระยะเวลานานมากกว่าที่จะมีการเปลี่ยนแปลงอะไรสักอย่าง

ตลาดฟิวเจอร์ไม่ขึ้นอยู่กับภาพรวมเศรษฐกิจ

ตลาดหุ้นจะใช้ข้อมูลความเคลื่อนไหวของตลาดรวมค่อนข้างมาก ต้องติดตามความเคลื่อนไหวดัชนีตลาดสำคัญหลาย ๆ ตลาด ทั้งดัชนีอุตสาหกรรม ดาวโจนส์ หรือดัชนี S&P 500 และยังคงต้องใช้ข้อมูลอีกหลายอย่างเพื่อดูความแข็งแรงของแนวโน้มตลาด อย่างเช่น นักลงทุนที่ประเทศสหรัฐอเมริกาต้องคอยติดตามดูค่า NYSE ADVANCE-DECLINE LINE ซึ่งเป็นค่าบ่งบอกจำนวนหุ้นขึ้นลบด้วยจำนวนหุ้นลงในตลาดนิวยอร์ก บางครั้งต้องดูข้อมูลหุ้นที่สามารถสร้างจุดสูงใหม่ได้ หรือร่วงลงสร้างจุดต่ำใหม่ใน NEW HIGHS – NEW LOWS LIST

ส่วนตลาดฟิวเจอร์ของสินค้าโภคภัณฑ์จะใช้ข้อมูลเฉพาะจากตลาดฟิวเจอร์เท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น ในสหรัฐอเมริกา ก็จะเป็นดัชนี COMMODITY RESEARCH BUREAU FUTURE PRICE INDEX เพียงเท่านั้น ไม่ใช่ข้อมูลทั่วไปในตลาดรวมอื่นๆ การวิเคราะห์จะเจาะจงลงไปถึงความเคลื่อนไหวเฉพาะตลาดที่เราเทรดเท่านั้น ซึ่งโดยทั่วไปก็มีเพียงประมาณ 20 ตลาดสินค้าที่เกี่ยวข้อง ไม่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากตลาดอื่นมาประกอบ

ต้องการเครื่องมือทางเทคนิคแตกต่างกัน

ถึงแม้ว่าปัจจัยทางเทคนิคสำหรับตลาดหุ้นนั้นจะสามารถปรับใช้กับตลาดฟิวเจอร์ได้ แต่ก็ต้องใช้ใช้งานด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน เช่น รูปแบบราคาในตลาดหุ้นจะชัดเจนกว่าในตลาดฟิวเจอร์ และการเทรดฟิวเจอร์ก็มักจะเน้นการใช้เครื่องมือทางเทคนิคที่ให้สัญญาณการเทรดระยะสั้นเท่านั้น ซึ่งหัวข้อนี้จะอธิบายเพิ่มเติมในภายหลัง

ปัจจัยที่แตกต่างกันอีกเรื่องคือ ตลาดหุ้นนั้นมีเรื่องความเชื่อมั่นของนักลงทุน และกระแสการเคลื่อนย้ายของเงินทุนเป็นปัจจัยขับเคลื่อนที่สำคัญ เรามีดัชนีความเชื่อมั่นของนักลงทุนอื่นเป็นข้อมูลติดตามความเคลื่อนไหวของนักลงทุนกลุ่มต่างๆ ทั้งเทรดเดอร์ที่ซื้อขาย ODD LOT กลุ่มนักลงทุนกองทุนรวมหรือกระทั่งฟลอร์เทรดเดอร์ดั้งเดิม เราติดตามดัชนีนี้เพื่อดูความเป็นกระตือรือร้นและความเป็นหมีของตลาด ภายใต้ความเชื่อที่ว่า กลุ่มคนส่วนน้อยพวกนี้ มักจะเป็นฝ่ายถูกต้องเสมอ หรือเป็นผู้ชนะที่กอบโกยกำไรในตลาด ส่วนกระแสการเคลื่อนย้ายของเงินลงทุนนั้น ช่วยสะท้อนว่าแต่ละกลุ่มนักลงทุน ยังมีเงินสดเตรียมพร้อมในการเทรดอีกมากน้อยแค่ไหน โดยเฉพาะกลุ่มนักลงทุนกองทุนรวม หรือนักลงทุนสถาบัน ยิ่งดัชนีตัวนี้เป็นบวกมากเท่าไร ยิ่งมีเงินสดที่มีความพร้อมสำหรับซื้อหุ้นในตลาดมากเท่านั้น

แต่กับตลาดฟิวเจอร์ จะมุ่งเน้นไปที่ราคาตลาดเพียงอย่างเดียว วิเคราะห์ไปที่แนวโน้มราคา และใช้งานเครื่องมือทางเทคนิคพื้นฐานทั่วไป

ข้อเห็นต่างที่มักมีต่อการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิค

บางทฤษฎีของปัจจัยทางเทคนิคนั้น มักจะตกเป็นที่ถกเถียงและถูกตั้งข้อสงสัยอยู่เสมอ โดยเฉพาะในประเด็นเรื่องที่ว่า ปัจจัยทางเทคนิคเป็นเพียงเรื่องที่เกิดขึ้นตามทฤษฎี “SELF-FULFILLING PROPHECY” ที่กล่าวว่ากราฟราคาเป็นแค่ผลลัพธ์ที่เกิดมาจากการที่กลุ่มคนกลุ่มหนึ่งคาดการณ์เหมือนๆ กัน นอกจากนี้หลายครั้งยังถูกตั้งคำถามว่า ราคาในอดีต จะสามารถนำมาใช้คาดการณ์อนาคตได้จริงหรือไม่ กลุ่มเทรดเดอร์ที่ไม่เห็นด้วยกับปัจจัยเทคนิค มักจะให้ความเห็นว่า “กราฟราคาใช้ได้แค่สำหรับบอกข้อมูลราคาในอดีต แต่ไม่สามารถใช้บอกทิศทางที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้” ซึ่งผมก็เห็นว่าเป็นเรื่องจริงอย่างที่กล่าวกัน แต่นั่นสำหรับแค่นักที่ไม่มีควมรู้เรื่องปัจจัยเทคนิคดีเพียงพอเท่านั้น เทรดเดอร์ที่ไม่รู้วิธีอ่านกราฟราคา ย่อมไม่สามารถที่จะแปลความหมายได้อยู่แล้ว พวกเขาจึงไม่สามารถที่จะหยิบข้อมูลที่มียุทธศาสตร์นั้นมาจากกราฟราคาได้เลย นอกจากนี้ ยังมีอีกประเด็นสำคัญเกี่ยวกับ “ทฤษฎี THE RANDOM WALK THEORY” ที่บอกว่าพฤติกรรม และความเคลื่อนไหวของราคาตลาดเป็นไปแบบสุ่มอย่างกระจัดกระจาย ไม่มีแบบแผน และไม่สามารถคาดการณ์ได้ จึงเป็นไป

ไม่ได้ที่จะมีแนวโน้มราคาเกิดขึ้น ดังนั้นหากเราอยากจะทำสั้น เพียงแค่ซื้อแล้ว ก็ถือไปให้นานที่สุด แค่นั้นก็เพียงพอแล้ว ซึ่งเรื่องนี้เราจะพูดคุยกันในลำดับถัดไป

THE SELF-FULFILLING PROPHECY

เรื่องนี้เป็นประเด็นที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งที่สุดเรื่องหนึ่ง ซึ่งโดยเนื้อหาแท้จริงแล้ว มันไม่ได้มีความสำคัญนัก แต่เพื่อความเข้าใจที่ครบถ้วน ผมจึงต้องนำมาอธิบายเพิ่มเติมในที่นี้ ซึ่งวิธีการที่ดีที่สุดที่จะอธิบายคือ การมาคุยกันเรื่องข้อดีของปัจจัยทางเทคนิคบางข้อที่มักถูกพูดถึงบ่อยครั้ง ดังนี้

- a. รูปแบบราคานั้นเกิดขึ้นมานานแล้ว มีเทรดเดอร์ใช้งานเป็นจำนวนมาก ทุกคนจึงคุ้นเคยกับรูปแบบราคาต่างๆ เป็นอย่างดี เมื่อทุกคนเห็นรูปแบบราคابนกราฟพร้อมๆ กัน ในจังหวะเวลาหนึ่ง ที่ระดับราคาหนึ่ง เทรดเดอร์จำนวนมาก ก็จะคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นเหมือนกัน และเทรดไปตามสัญญาณจากรูปแบบราคานั้นพร้อมๆ กัน ในเวลาเดียวกัน ซึ่งเหตุการณ์แบบนี้ทำให้เกิด “SELF-FULFILLING PROPHECY” ที่จะสร้างกระแสคลื่นของแรงซื้อ หรือแรงขายตามหลักการของรูปแบบราคานั้นๆ
- b. รูปแบบราคาเป็นเรื่องวิจารณ์ญาณส่วนตัว ไม่มีข้อมูลหลักฐานที่เป็นตัวเลข หรือสถิติใดมาอ้างอิง เป็นแค่การตีความของคนที่ดูกราฟราคาเท่านั้น (อ้างอิงจากหนังสือของ TEWELES et al.)

ข้อดีของทั้ง 2 เรื่องนี้ มีความขัดแย้งกันเองอยู่พอสมควร โดยเฉพาะข้อดีข้อหลัง จะทำให้ข้อ a. ดูมีน้ำหนักน้อยลงมาก เพราะถ้าการตีความจากรูปแบบกราฟราคาเป็นเรื่องวิจารณ์ญาณส่วนบุคคลแล้ว ย่อมเป็นไปได้ที่ทุกคนในตลาดจะตัดสินใจทำสิ่งเดียวกัน พร้อมๆ กัน เหตุการณ์ทั้ง 2 สถานการณ์ทั้งในข้อ a. และข้อ b. ไม่สามารถจะเกิดขึ้นพร้อมกันได้ หากเกิดสิ่งหนึ่งแล้ว อีกสิ่งหนึ่งย่อมไม่เกิด ถ้า SELF-FULFILLING PROPHECY หรือการคาดการณ์ที่เกิดร่วมกันในวงกว้าง เป็นปัจจัยที่ทำให้ราคาวิ่งไปในทิศทางตามรูปแบบราคา มันก็ย่อมไม่ใช่ความรู้สึก และความคิดเห็นส่วนตัวของใครคนใดคนหนึ่ง

สิ่งที่เหมือนกับว่าเป็นความเห็นส่วนบุคคลนั้น แท้จริงแล้วเกิดขึ้นเพราะการอ่านกราฟราคาเป็น “ศิลป์” อย่างหนึ่ง หรือถ้าจะพูดเป็นคำจำกัดความให้

ฟังเป็นคำทางวิชาการมากขึ้น ควรจะเรียกว่า เป็นงานที่ต้องการ “ทักษะและความเชี่ยวชาญ” จะถูกต้องเสียมากกว่า เพราะบางครั้งกราฟราคาที่ไม่ได้แสดงรูปแบบราคาออกมาชัดเจนมากนัก เทรดเดอร์ที่มีประสบการณ์สูงบางครั้งยังตีความรูปแบบราคาออกมาได้ไม่ถูกต้อง ซึ่งในหนังสือเล่มนี้เองก็จะมีเนื้อหาหลายส่วนเกี่ยวกับปัจจัยทางเทคนิค ที่บางครั้งก็เกิดข้อขัดแย้งกันเองระหว่างแต่ละประเภทของเครื่องมือเสียด้วยซ้ำ

และถึงแม้ว่าเทรดเดอร์หลายคนจะวิเคราะห์ตลาดออกมาในทิศทางเดียวกัน มีความเห็นเหมือนกัน แต่ทุกคนย่อมวางแผนการซื้อ และขายในจังหวะเวลาไม่เหมือนกัน ราคาไม่เท่ากัน บ้างก็ชอบที่จะเข้าไปเทรดก่อนคนอื่น บางคนก็ชอบที่จะรอให้ราคาทะลุระดับสำคัญในกราฟราคาเสียก่อนแล้วค่อยซื้อ ในขณะที่มีเทรดเดอร์เป็นจำนวนมากมักจะรอให้ราคาเกิดการย่อตัวปรับฐานเสียก่อนแล้วค่อยเข้าซื้อ ทั้งหมดเป็นเพราะคนเราทุกคนนั้นแตกต่างกันไป มีทั้งที่เทรดแบบกล้าได้กล้าเสีย บางพวกก็ชอบปลอดภัยเอาไว้ก่อน มีทั้งที่ AGGRESSIVE และ CONSERVATIVE เทรดเดอร์บางคนใช้จุดตัดขาดทุนที่เห็นมาเป็นจุดเข้าซื้อ บางครั้งเข้าซื้อทันที บางครั้งตั้งออเดอร์รอไว้ บางคนเทรดระยะยาว บางคนเทรดเพียงแค่เก็งกำไรไปวันๆ ทุกคนในตลาดเทรดด้วยเป้าหมาย และวิธีการที่ไม่เหมือนกัน จึงเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ง่ายมาก ที่นักวิเคราะห์ทางเทคนิคทั้งหมดจะซื้อขายในจังหวะเวลาเดียวกัน ในทิศทางเหมือนกันทุกครั้งไป

แต่ถึงแม้ว่าทุกคนในตลาดจะคาดการณ์เหมือนกัน ทำการซื้อขายพร้อมกัน จนทำให้ตลาดเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกันได้จริงตามทฤษฎี SELF-FULFILLING PROPHECY แต่สุดท้ายแล้ว ตลาดก็จะปรับความบิดเบี้ยวพวกนั้นกลับเข้าหาจุดสมดุลได้เองเสมอ นี่คือธรรมชาติของกลไกตลาด เมื่อนักวิเคราะห์ดูกราฟราคาเดียวกัน ทำการเทรดไปเหมือนกัน แล้วตลาดก็วิ่งไป ทุกคนในตลาดเองนั้นแหละที่จะรู้สึกตัว และสังเกตเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น เทรดเดอร์ที่เห็นความผิดปกติแบบนี้ จะหยุดใช้งานกราฟราคานั้น หรือไม่ก็ปรับเปลี่ยนแผนการเทรดให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เมื่อผ่านเหตุการณ์แบบนี้มาแล้วครั้งหนึ่ง ในครั้งต่อไป ทุกคนในตลาดก็ย่อมหาหนทางที่จะเทรดก่อนคนอื่น หรือไม่ก็รอสัญญาณยืนยันที่น่าเชื่อถือมากขึ้นแล้วค่อยเทรด ดังนั้นแม้ว่าทฤษฎี SELF-FULFILLING PROPHECY จะก่อให้เกิดปัญหาขึ้นจริง แต่ธรรมชาติของตลาดจะทำให้ทุกอย่างทุกอย่างกลับเข้ามาจุดสมดุลเดิมเสมอ

สภาวะตลาดกระทิง หรือตลาดหมิ่นนั้น เกิดขึ้นได้ตามหลักการของอุปสงค์ และอุปทาน การซื้อขายจากการคาดการณ์ของเทรดเดอร์นั้นไม่สามารถผลักดัน ตลาดให้ไปในทิศทางตามต้องการได้ ไม่มีเทรดเดอร์คนไหนทำได้ หากมีใครสักคน ทำได้จริง นักวิเคราะห์ทางเทคนิคทุกคนคงจะเป็นมหาเศรษฐีในช่วงข้ามคืนอย่างแน่นอน

ในอุตสาหกรรมการลงทุนปัจจุบัน การเทรดด้วยคอมพิวเตอร์โดยมีปัจจัยทางเทคนิคเข้ามาช่วยนั้น ได้เติบโตขึ้นอย่างมาก ความก้าวหน้านี้ตามมาด้วย ข้อห่วงใยถึงปัญหาที่จะมีในอนาคต โดยเฉพาะกับตลาดฟิวเจอร์ เพราะระบบคอมพิวเตอร์ที่ใช้กลไกการเทรดแบบอัตโนมัติ นั้น ส่วนมากจะถูกใช้โดยกองทุนขนาดใหญ่ ที่มีเงินทุนจำนวนมากระดับหลายสิบล้านดอลลาร์ขึ้นไป และโปรแกรมการเทรดส่วนใหญ่จะถูกสร้างเป็นแบบ “เทรดตามแนวโน้ม” คอมพิวเตอร์ก็จะคอยค้นหาผลิตภัณฑ์ หรือสินค้าอะไรก็ตามในตลาดที่มีทิศทางและมีแนวโน้มราคา และทำการทุ่มเงินลงทุนเข้าไปในการเทรดนั้นอย่างรวดเร็ว และเมื่อกองทุนจำนวนมากใช้คอมพิวเตอร์เพื่อเทรดแบบนี้ในตลาดฟิวเจอร์ ที่ถือว่าขนาดเล็ก เมื่อเทียบกับปริมาณเงินทุนทั้งหมดที่มีในโลกนี้ มันจะเป็นปัจจัยอันดับแรกที่ทำให้ทิศทางตลาดถูกบิดเบือนมากที่สุด และในปัจจุบันเองก็เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ บ่อยครั้งมากขึ้นตามลำดับ

แต่ยังดีว่าแนวโน้มของตลาดที่มักจะถูกบิดเบือนนั้น ยังจำกัดอยู่ในทิศทางระยะสั้นเท่านั้น สุดท้ายในระยะยาว ตลาดจะเกิดการปรับตัวกลับเข้าหาจุดสมดุลเดิมอยู่เสมอ แต่ถึงแม้ว่าโปรแกรมการเทรดอัตโนมัติจะทำให้เกิดภาพที่บิดเบี้ยวขึ้นจริงในอนาคต แต่เมื่อถึงเวลานั้น เทรดเดอร์ทุกคนก็ควรจะหันมาปรับปรุงระบบของตนเองให้ดีขึ้น ปรับแก้ให้เข้ากับสถานการณ์ตลาดให้มากที่สุดเพื่อต่อสู้กับความบิดเบี้ยวของตลาดที่เกิดขึ้น

เป็นเรื่องน่าแปลกที่เทรดเดอร์ที่ใช้การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยพื้นฐาน ก็อาศัยข้อมูลเพื่อคาดการณ์แนวโน้มราคา แต่ข้อสงสัยและวิพากษ์วิจารณ์แบบนี้ก็มักจะมีน้อยกว่ามาก ต่างจากปัจจัยทางเทคนิคที่มีกฎครหาว่า วิเคราะห์ตลาดได้ถูกต้องเพียงเพราะคนกลุ่มหนึ่งคาดการณ์ไปในทิศทางเดียวกันบนหลักการที่สร้างกันขึ้นมาเองเท่านั้น แต่สุดท้ายนี้ไม่ว่าจะมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์อย่างไร องค์ความรู้เรื่องปัจจัยทางเทคนิคนี้ ก็เป็นเรื่องที่น่าชื่นชมและยินดีเสียมากกว่า เพราะในปัจจุบันปัจจัยทางเทคนิคนั้น ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของระบบการเทรดที่มีประสิทธิภาพ

และได้รับความนิยมนอย่างกว้างขวาง จนกระทั่งสร้างให้เกิดแรงกระเพื่อมในตลาด และกลายเป็นเครื่องมือสำคัญที่ไม่อาจมองข้ามได้

ใช้ข้อมูลในอดีตเพื่อคาดการณ์อนาคต

ในแทบทุกวงการอุตสาหกรรม ทั้งการทำนายสภาพดินฟ้าอากาศ หรือการใช้ปัจจัยพื้นฐานเพื่อวิเคราะห์ตลาด ข้อมูลที่เราสามารถนำมาใช้ได้ นั้น มีเพียงข้อมูลในอดีตทั้งสิ้น ทั้งๆ ที่ทุกคนรู้ความจริงข้อนี้ดี แต่ข้อสงสัยแบบนี้ ก็ยังเกิดขึ้นบ่อยครั้งกับการใช้ปัจจัยเทคนิค ซึ่งหากเราไม่ใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงในอดีต มันจะมีข้อมูลประเภทไหน แบบไหน จากที่ใด ที่จะนำมาใช้แทนได้อีกหรือ

ในวิชาสถิติ การใช้ข้อมูลจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลักคือ สถิติเชิงพรรณนา และเชิงอนุมานหรืออุปนัย (DESCRIPTIVE STATISTICS และ INDUCTIVE STATISTIC) โดยสถิติเชิงพรรณนานั้น จะบรรยายลักษณะโดยทั่วไปของข้อมูลสถิตินั้น ผ่านแผนภูมิแบบต่างๆ ซึ่งก็เหมือนการใช้กราฟแท่งราคาในปัจจัยเทคนิค ส่วนสถิติเชิงอนุมานคือ การนำข้อมูลที่เกิดขึ้นรวบรวมไปสังเคราะห์แยกแยะ และคาดการณ์ผลลัพธ์ เพื่อมุ่งตอบคำถามแก่สมมติฐานที่ตั้งขึ้นไว้ โดยการใช้ข้อมูลตามความเป็นจริง การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิค จึงเป็นการวิเคราะห์โดยอ้างอิงไปตามหลักการทางสถิติ ทั้งในเชิงพรรณนาและเชิงอนุมาน

“ขั้นตอนเบื้องต้นที่สำคัญของการวิเคราะห์พื้นฐานทางธุรกิจ และสภาพเศรษฐกิจคือ การรวบรวมข้อมูล ข้อสังเกตต่างๆ ในอดีต เพื่อมาใช้งานในการวิเคราะห์” นี้ก็เป็นหลักการพื้นฐานสำคัญที่กลั่นกรองโดยนักวิจัยชื่อ FREUND และ WILLIAMS

การวิเคราะห์กราฟราคา มันก็เป็นเพียงแค่อีกรูปแบบหนึ่งของการวิเคราะห์ข้อมูล ที่มีเรื่องเวลา ปัจจัยฤดูกาล วัฏจักร เข้ามาเกี่ยวข้อง หรือที่เราเรียกว่า “TIME SERIES ANALYSIS หรือการวิเคราะห์อนุกรมเวลา” ในการวิเคราะห์ทุกประเภทนั้น ข้อมูลที่ทุกคนสามารถนำมาใช้ได้มีเพียงข้อมูลจริงที่เกิดขึ้นแล้วเท่านั้น เราคงไม่สามารถเสาะหาข้อมูลอนาคตมาใช้ได้ หรือไม่อาจใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นมาเองทดแทนสิ่งที่นักวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิคทำเป็นเพียงการฉายภาพเหตุการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ผ่านเลนส์ที่เต็มไปด้วยเรื่องราวในอดีตเท่านั้น

RANDOM WALK THEORY

“ราคาตลาดเคลื่อนไหวไปแบบสุ่ม และเป็นไปอย่างอิสระโดยสมบูรณ์ ไม่มีเหตุผล และปัจจัยมาขับเคลื่อน ไม่มีใครกำหนด เป็นตั้งเรื่องบังเอิญ จึงไม่สามารถคาดเดาได้” แนวคิดนี้เติบโตมาจากในรั้วมหาวิทยาลัย มักถูกอ้างอิงควบคู่กับทฤษฎี “EFFICIENT MARKET HYPOTHESIS หรือสมมติฐานประสิทธิภาพของตลาด” ที่มีความเชื่อว่าราคาตลาดที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลานั้นไม่สามารถคาดการณ์ หรือพยากรณ์ได้ ไม่สามารถใช้ราคาในอดีต เพื่อมาวิเคราะห์อนาคต โดยราคาตลาดจะแกว่งไปมาใกล้เคียงกับมูลค่าที่แท้จริงอยู่เสมอ ดังนั้นวิธีการลงทุนที่ดีที่สุดจึงเป็น “ซื้อและถือไปในระยะยาว” เพราะเชื่อว่าสุดท้ายแล้วจะไม่มีใครสามารถทำกำไรไปกับความเคลื่อนไหวแบบสุ่มของราคาได้ และไม่มีทางที่นักลงทุนจะสามารถชนะตลาดได้

ในทุกตลาดเทรดเดอร์ย่อมต้องพบกับความผันผวน และต้องเผชิญกับการแกว่งตัวของราคา ที่เรียกว่า “NOISE หรือ สัญญาณรบกวน” อยู่เสมอ ผมคิดว่ามันคงจะเป็นการมองโลกในแง่ดีอย่างสวยงามมากจนเกินไป ถ้าหากเทรดเดอร์เชื่อจริงๆ ว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นในตลาดนั้น ล้วนแต่เกิดขึ้นมาโดยอิสระสมบูรณ์ ไร้สาเหตุเสียทั้งหมด ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นจริง เพียงแค่เราเป็นคนช่างสังเกตเล็กน้อย มีประสบการณ์การเทรดบ้างก็คงจะเทรดได้ ไม่จำเป็นต้องมาเสียเวลาศึกษาหาความรู้ เพื่อที่จะวิเคราะห์เองได้ แต่ถ้าทำแบบนั้นได้ แล้วเราจะประสบความสำเร็จในแง่ใดขนาดไหน ก็จะเป็นเรื่องยากที่จะรู้ และคงยากที่จะพิสูจน์พร้อมกับถ่ายทอดได้ว่ามันเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ดีของเทรดเดอร์เอง เพราะมันเป็นเพียงผลกำไรที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติของตลาดเท่านั้น เราไม่ต้องทำอะไรเลย เมื่อพิสูจน์และทดสอบไม่ได้ จึงไม่มีประโยชน์อันใดต่อการพัฒนาในอนาคต ที่จริงตลาดที่เทรดเดอร์เห็น และเข้าใจว่าเป็นอิสระและไม่สามารถคาดเดาได้นั้น มันเกิดจากความไม่รู้ และไม่ยอมรับความจริงของตนเองเพียงเท่านั้น เราก็แค่เป็นคนที่ไม่สามารถตีความสิ่งที่เห็นบนกราฟราคาได้ เราเพียงไม่เห็นรูปแบบราคาที่เกิดขึ้นอยู่ตรงหน้าแท้ๆ ซึ่งในชีวิตจริงนั้น การที่เราไม่รู้จักรัก ไม่รับรู้ในสิ่งที่เห็น มันก็ไม่ได้หมายความว่าสิ่งนั้นไม่มีอยู่จริง

ทฤษฎีนี้ยังเชื่อด้วยว่า แนวโน้มราคาไม่มีอยู่จริง และไม่มีประโยชน์ต่อนักวิเคราะห์ ทั้งๆ ที่ในโลกแห่งความเป็นจริง แนวโน้มเป็นสิ่งที่ชัดเจนและทุกคนต้องเจอ ถ้าเทรดเดอร์คนไหนมองกราฟราคา แล้วไม่รับรู้ถึงแนวโน้ม แสดงว่า

เทรดเดอร์กำลังมองและรับสารในรูปแบบของงานกราฟิกเพียงอย่างเดียวเท่านั้น อาจมองมันเป็นแค่ภาพวาดของเส้นขยุกขยิกเส้นหนึ่ง ถ้า “RANDOM WALK” เป็นจริงแล้ว แนวโน้มในตลาดที่ทุกคนรับรู้ได้อยู่ทุกวัน มันหมายถึงสิ่งใด ถ้าแนวโน้มไม่มีจริงแปลว่าปัจจัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นเมื่อวาน เมื่อสัปดาห์ก่อน มันไม่ได้ส่งผลอันใดเลยต่อเรื่องที่กำลังจะเกิดขึ้นในวันนี้ ฟุ้งนี้เซียวหรือ แล้วที่การเทรดแบบตามแนวโน้มสามารถทำกำไรได้จริงในตลาด มันเกิดขึ้นด้วยเหตุผลใด

ยิ่งกับตลาดฟิวเจอร์ด้วยแล้ว เวลาเป็นปัจจัยที่มีผลเป็นอย่างมาก เพียงแค่การซื้อแล้วถือสถานะไปให้นานที่สุด คงไม่สามารถทำให้อยู่รอดในตลาดได้ ถ้าตลาดร่วงลงอย่างรุนแรงจนเกิดสภาวะหมีแล้วนักลงทุนควรทำอย่างไร ในเมื่อราคาไม่สามารถคาดการณ์ได้ และแนวโน้มไม่มีอยู่จริง ทำไมทุกคนในตลาดถึงรับรู้ได้ว่าเมื่อไหร่คือตลาดกระทิง และเมื่อไหร่คือตลาดหมี หรือจริงๆ แล้ว ตลาดกระทิงและตลาดหมี ก็ไม่มีอยู่จริงเช่นกัน

ภาพประกอบที่ 1.3 นักลงทุนที่ถือขาดทุนทองคำไว้ เมื่อดูกราฟราคานั้นแล้ว คงยากที่จะเชื่อในทฤษฎี RANDOM WALK ที่กล่าวว่า แนวโน้มราคานั้นไม่มีอยู่จริง เพราะเพียงแค่เหลือบตามอง เราก็รับรู้ได้ถึงแนวโน้มราคาขาลงอย่างชัดเจน

แม้ว่าจะเป็นเรื่องยากที่จะพิสูจน์กันออกมาเป็นตัวเลขเชิงสถิติ ถึงผลของทฤษฎี RANDOM WALK แต่นักปัจจัยทางเทคนิคโดยทั่วไป ก็ต่อต้านตัวทฤษฎีนี้ อยู่แล้ว ถ้าตลาดคาดการณ์ไม่ได้จริง ปัจจัยทางเทคนิคย่อมไม่มีความหมาย และไม่เกิดขึ้น ความจริงแล้วทฤษฎีสมมติฐานประสิทธิภาพของตลาดที่อ้างอิงร่วมกันกับทฤษฎี RANDOM WALK นั้นก็เหมือนกัน มันมีความหมายใกล้เคียงกับหลักการสำคัญข้อหนึ่งของปัจจัยทางเทคนิคคือ ราคาตลาดได้สะท้อนรวมเอาทุกปัจจัยที่เกี่ยวข้องเข้ามาแล้ว นักปัจจัยทางเทคนิคเชื่อว่า ทุกเหตุการณ์ ข้อมูลข่าวสาร ถูกสะท้อน คิดคำนวณอยู่ในราคาเป็นเวลานานแล้ว ก่อนที่ข้อมูลจะเป็นที่รับรู้ต่อสาธารณชน แต่คนที่ไม่เห็นด้วยกลับโต้แย้งว่า นั่นเพราะมันเป็นตลาดเสรี ราคาที่ย่อมตอบรับข่าวต่างๆ ในเวลาอันรวดเร็ว ไม่มีทางที่เทรดเดอร์จะใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่รับรู้ในขณะนั้นได้ จึงดูเหมือนว่าทุกอย่างได้สะท้อนรวมเข้าไปไว้ในราคาอยู่แล้ว และยังเชื่อว่าในเมื่อเทรดเดอร์ไม่สามารถทำกำไรระยะสั้น จากข้อมูลทางพื้นฐาน หรือข่าวที่ประกาศออกมา จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องติดตามวิเคราะห์ความเคลื่อนไหวของตลาดในรูปแบบต่างๆ ตามทฤษฎีปัจจัยทางเทคนิค

เมื่อเราพบเจอสิ่งที่ไม่มีความเฉพาะเจาะจงที่ดูเหมือนจะไม่สามารถคาดเดาอะไรได้ บางทีก็เกิดขึ้นด้วยเพราะตัวเราไม่รู้จัก และไม่เข้าใจถึงกระบวนการก่อกำเนิดของมัน ยกตัวอย่างเช่น เมื่อเห็นกราฟการตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจที่โรงพยาบาล เมื่อคนธรรมดาทั่วไปเห็นเข้าก็คงไม่เข้าใจ แต่กับผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ มันย่อมแตกต่างกัน ทุกชนิด ทุกเส้นที่ปรากฏบนกราฟคลื่นหัวใจนั้นจะมีความหมายทั้งหมด การเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในตลาดก็เป็นปรากฏการณ์แบบเดียวกัน เมื่อเทรดเดอร์ไม่รู้จักทฤษฎี ทุกอย่างจะดูยุ่งเหยิงไร้ความหมาย เกิดเป็นภาพลวงตาของความบังเอิญ ความยุ่งเหยิงเหล่านี้ จะทยอยเลือนหายไปเมื่อเราพัฒนาทักษะความสามารถในการวิเคราะห์กราฟราคา ให้รู้และเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่า นี่จะเป็นสิ่งที่ค่อยๆ เกิดขึ้นกับผู้อ่าน หวังว่ากำแพงแห่งภาพลวงตาจะค่อยๆ เลือนหายไป และผู้เขียนยังมีความหวังอันสูงสุดว่า การศึกษาพื้นฐานของปัจจัยทางเทคนิค พฤติกรรมตลาด โครงสร้างราคาที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการลงทุน จะถูกหยิบยกนำมาค้นคว้าต่อยอดสร้างเป็นหลักสูตรการเรียนอย่างจริงจังต่อไปในอนาคต

ปัจจัยทางเทคนิคใช้ได้กับทุกตลาด

อันที่จริงหนังสือเล่มนี้เคยตีพิมพ์ฉบับแรกเมื่อนานมาแล้ว เครื่องมือทางเทคนิคที่เหมาะสมกับการวิเคราะห์จังหวะเวลาซึ่งอธิบายไว้ในหนังสือเล่มก่อนนั้น โดยมากจะเป็นเครื่องมือสำหรับตลาดฟิวเจอร์ แต่เมื่อเวลาผ่านไป เครื่องมือทางเทคนิคหลายชิ้นก็ถูกนำมาปรับใช้กับตลาดหุ้นด้วยเช่นกัน โดยรวมแล้ว หลักการเรื่องปัจจัยเทคนิคทุกอย่างสามารถนำมาใช้ได้กับสินค้าในทุกตลาด ทุกประเภท รวมถึงตลาดกองทุนรวมด้วย และในปัจจุบันการลงทุนที่ได้รับความนิยมขึ้นเป็นอย่างมากคือ ผลิตภัณฑ์ที่อ้างอิงไปกับดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งในหนังสือเล่มนี้จะมีเนื้อหาบางส่วนที่บอกถึงวิธีการใช้ปัจจัยเทคนิค เพื่อค้นหาว่ากลุ่มอุตสาหกรรมใดกำลังอยู่ในภาวะกระทิง และน่าสนใจที่จะเข้าไปลงทุน

บทที่ 2

ทฤษฎีดาว

(DOW THEORY)

บทนำ

CHARLES DOW และ EDWARD JONES ได้ร่วมกันก่อตั้งบริษัท DOW JONES & COMPANY ขึ้นในปี ค.ศ. 1882 และต่อมาในช่วงเวลาก่อนปี ค.ศ. 1900 เด็กน้อย CHARLES DOW เริ่มตีพิมพ์เนื้อหาทางวิชาการที่เป็นเค้าโครงแนวความคิดของเขาลงในนิตยสาร WALL STREET JOURNAL แม้ว่าบทความที่เขาพิมพ์ลงไปในตอนนั้นจะไม่ใช่ทฤษฎีดาวอย่างที่เรารู้จักกันในวันนี้ แต่นักลงทุนและนักวิเคราะห์ตลาดทุกคนในทุกยุคทุกสมัย ยอมรับตรงกันว่าสิ่งที่ CHARLES DOW ได้เขียนเอาไว้ในครั้งนั้นเป็นรากฐานที่สำคัญของทฤษฎีดาวในปัจจุบัน ซึ่งนับเป็นความก้าวหน้าที่ก้าวกระโดดของอุตสาหกรรมการลงทุน ทฤษฎีดาวได้กลายมาเป็นต้นกำเนิดของการพัฒนาที่ยิ่งใหญ่ในยุคต่อมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันที่คอมพิวเตอร์พัฒนาไปมากขึ้น ปัจจัยทางเทคนิคก็ยิ่งเติบโตไปอย่างรวดเร็ว และกลายเป็นหัวใจสำคัญของระบบการลงทุนตั้งแต่นั้นมา

ในวันที่ 3 กรกฎาคม ปี ค.ศ. 1884 CHARLES DOW ได้ตีพิมพ์ “STOCK MARKET AVERAGE COMPOSE หรือดัชนีค่าเฉลี่ยตลาดหุ้น” ที่ใช้ราคาปิดของหุ้นจำนวน 11 ตัว มาสร้างเป็นดัชนีอันหนึ่ง ซึ่งหุ้นเหล่านั้นประกอบด้วย หุ้นของบริษัทการเดินรถไฟ จำนวน 9 บริษัท และบริษัทผู้ผลิตในวงการอุตสาหกรรมอีกจำนวน 2 บริษัท โดย CHARLES DOW ตั้งใจให้ค่าดัชนีนี้เป็นตัวชี้วัดสะท้อนสภาพเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาในขณะนั้น จนมาถึงช่วงปี ค.ศ. 1897 CHARLES DOW ได้ปรับปรุงดัชนีของเขา โดยได้แบ่งกลุ่มหุ้นออกเป็น 2 หมวดหมู่ คือ กลุ่มบริษัทอุตสาหกรรม และกลุ่มบริษัทการรถไฟ เพื่อให้ดัชนีนี้สะท้อนภาวะเศรษฐกิจได้ดีมากขึ้น นอกจากนั้นยังเพิ่มจำนวนบริษัทที่ใช้ในการคำนวณเข้าไปอีก โดยใช้ข้อมูลของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตจำนวน 12 บริษัท เพื่อ

คำนวณดัชนี INDUSTRIAL INDEX และใช้ข้อมูลของบริษัทการเดินรถไฟจำนวน 20 บริษัท เพื่อคำนวณดัชนี RAIL INDEX และในช่วงก่อนปี ค.ศ. 1928 ดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรมของเขา ก็ใช้ข้อมูลของอีกหลายบริษัทเพิ่มขึ้นจนมากกลายเป็นจำนวน 30 บริษัท トラบาจนถึงทุกวันนี้

กองบรรณาธิการนิตยสาร THE WALL STREET JOURNAL ได้ทำการปรับปรุงจำนวนหุ้นที่ใช้คำนวณอีกหลายรอบในภายหลัง และในปี ค.ศ. 1929 ยังได้เพิ่มดัชนีหมวดสาธารณูปโภค (UTILITIES INDEX) ต่อมาในปี ค.ศ. 1984 ซึ่งเป็นปีที่ทฤษฎีดาวเกิดขึ้นมาครบหนึ่งร้อยปี สมาคมนักวิเคราะห์ทางเทคนิคในประเทศสหรัฐอเมริกาชื่อ MARKET TECHNICIANS ASSOCIATION (MTA) ได้มอบรางวัล GORHAM-SILVER แก่บริษัท DOW JONES & Co. เพื่อเป็นเกียรติคุณแก่ CHARLES DOW ในฐานะผู้ที่สร้างคุณูปการที่ยิ่งใหญ่ต่อแวดวงการวิเคราะห์และการลงทุนจวบจนปัจจุบัน แม้เวลาล่วงเลยมากกว่า 80 ปี ดัชนีที่ CHARLES DOW คิดค้นขึ้นก็ยังเป็นเครื่องชี้วัดที่สำคัญที่สุดในตลาดการลงทุนโลกเรื่อยมา

ตัวของ CHARLES DOW เองนั้น ไม่เคยเขียนหนังสือเกี่ยวกับตัวทฤษฎีของเขาเองโดยตรง เขาเขียนข้อคิดเห็น และข้อสังเกตเกี่ยวกับพฤติกรรมตลาดเป็นคอลัมน์ต่อเนื่องในนิตยสารชื่อ THE WALL STREET JOURNAL ซึ่งเริ่มตีพิมพ์ในช่วงก่อนปี ค.ศ. 1900 เล็กน้อย และในปี ค.ศ. 1903 หลังจากที่ CHARLES DOW ได้เสียชีวิตลง S.A. NELSON ได้ทำการรวบรวมบทความของ CHARLES DOW ทั้งหมด และเรียบเรียงออกมาเป็นหนังสือชื่อ “THE ABC OF STOCK SPECULATION” และในหนังสือเล่มนี้เอง NELSON ได้ตั้งชื่อให้กับทฤษฎีของ CHARLES DOW ว่า “DOW’S THEORY หรือทฤษฎีดาว” และต่อมาในปี ค.ศ. 1978 RICHARD RUSSEL ได้เขียนบทนำในหนังสือ THE ABC OF STOCK SPECULATION ฉบับปรับปรุงในปีนั้น ยกย่องให้ทฤษฎีดาวและสิ่งที่ CHARLES DOW ได้มอบไว้แก่วงการลงทุนว่าเป็นคุณูปการที่ยิ่งใหญ่เทียบเท่ากับที่ ซิกมันด์ ฟรอยด์ ได้สร้างให้แก่วงการจิตเวชศาสตร์

ในปี ค.ศ. 1922 หุ้นส่วนคนสำคัญของ CHARLES DOW ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญคนหนึ่งใน THE WALL STREET JOURNAL ชื่อ WILLIAM PETER HAMILTON ได้ทำการเรียบเรียงเนื้อหาทฤษฎีดาวใหม่ทั้งหมด และตีพิมพ์เป็นหนังสือชื่อ “THE STOCK MARKET BAROMETER” และในเวลาต่อมาปี ค.ศ. 1932 ROBERT RHEA ยังนำตัวทฤษฎีมาต่อยอด เขียนเป็นหนังสืออีกเล่ม ชื่อ

“DOW THEORY (NEW YORK: BARON'S)”

แม้ว่าแต่เดิมทฤษฎีดาวจะเกิดขึ้นมาเพื่อใช้งานกับดัชนีอุตสาหกรรม และการรถไฟเป็นหลัก แต่หลักการทั่วไปของตัวทฤษฎีก็สามารถนำมาใช้งานกับดัชนีอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี ในบทนี้จะอธิบายถึงหลักการพื้นฐาน 6 ประการของทฤษฎีดาว และต่อด้วยวิธีการปรับใช้งานทฤษฎีดาวให้เข้ากับตลาด และการเทรดในยุคปัจจุบัน รวมทั้งในบทต่อไปจะกล่าวถึงทฤษฎีแยกย่อยที่ต่อยอดออกไปอีกหลายทฤษฎี

หลักการพื้นฐานของทฤษฎีดาว

1. ดัชนีตลาดสะท้อนแล้วทุกปัจจัย

“ผลรวมของทุกมูลค่าการซื้อขายในตลาดคือ ผลลัพธ์ของการประมวลทุกปัจจัย ทุกข่าวสาร และทุกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตลาด WALL STREET ทั้งสิ่งที่ทุกคนรู้แล้ว สิ่งที่กำลังได้รับรู้ในขณะนี้ รวมไปถึงสิ่งที่นักลงทุนจะได้รับรู้ในอนาคต ผลลัพธ์ที่เห็นคือ ผลรวมของทุกสิ่งทุกอย่าง จึงไม่มีความจำเป็นใดเลยที่เราจะต้องเติมเหตุ และปัจจัยใดเข้าไปในดัชนีตลาดอีก ไม่ว่าจะเป็นตัวเลขดัชนีราคาสินค้าโภคภัณฑ์ ตัวเลขภาคธนาคาร ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน หรือโวลุ่มการซื้อขายของนักลงทุนในประเทศ หรือต่างประเทศ เราไม่จำเป็นต้องคำนวณสิ่งใดเข้าไปเพิ่ม เพราะทุกคนในตลาด WALL STREET คำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ อยู่ก่อนแล้วในทุกระยะที่เกิดขึ้น” (หนังสือฉบับของ ฮามิลตัน, หน้า 40 – 41)

หลักการข้างต้นนี้น่าจะเป็นที่คุ้นเคยกันเป็นอย่างดี เพราะเป็นหลักการสำคัญหนึ่งของการวิเคราะห์ด้วยปัจจัยทางเทคนิคที่ได้พูดถึงไปแล้วในบทที่ 1 ที่ผ่านมา กล่าวคือราคาตลาดได้สะท้อนรวมเอาทุกปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์และอุปทานในตลาดไปด้วยแล้วเสมอ ทฤษฎีดาวใช้ได้กับทุกตลาด ใช้ได้กับสินค้าทุกประเภท และบางครั้งดัชนียังสะท้อนรวมไปถึงเหตุการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้น โดยบังเอิญด้วย แม้ว่าทุกคนในตลาดจะไม่มีใครรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต อาจเป็นเหตุแผ่นดินไหว หรือภัยพิบัติต่างๆ แต่ทันทีที่สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น กลไกตลาดก็จะสะท้อนปัจจัยเหล่านี้เข้าไปด้วยอย่างรวดเร็ว

2. แนวโน้มตลาดแบ่งออกเป็น 3 ระดับ

ก่อนที่จะอธิบายเรื่องพฤติกรรมของแนวโน้มราคา เราต้องเข้าใจคำว่า แนวโน้มเสียก่อน โดยทฤษฎีแล้ว แนวโน้มขาขึ้นตามแนวคิดของ CHARLES DOW เป็นสถานะที่ราคาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนสามารถสร้างจุดสูงใหม่ ที่สูงกว่าจุดสูงเดิมก่อนหน้าได้ และเมื่อราคาเกิดการย่อตัวปรับฐานในแต่ละครั้งระหว่างที่วิ่งขึ้นนั้น การย่อตัวในแต่ละรอบยังสร้างจุดต่ำที่ยกสูงขึ้นกว่าจุดต่ำเดิมของการย่อตัวรอบที่แล้วด้วย ซึ่งทั้งหมดจะประกอบกันเป็นรูปแบบของการยกตัวที่ต่อเนื่องของราคา ทั้งจุดสูงและจุดต่ำ หรือสรุปได้โดยย่อว่า แนวโน้มขาขึ้นจะเกิดขึ้นได้เมื่อทั้งจุดสูงและจุดต่ำ สามารถยกตัวสูงขึ้นกว่าครั้งก่อนหน้าต่อเนื่องกันไปเรื่อยๆ ในทางกลับกัน แนวโน้มขาลงก็เกิดขึ้นเมื่อทั้งจุดสูงและจุดต่ำ ต่างลดลงต่ำกว่าจุดเดิมครั้งก่อนหน้าต่อเนื่องเช่นกัน นิยามที่ CHARLES DOW ให้ไว้ในเรื่องแนวโน้มนี้ได้กลายเป็นหลักสำคัญที่สุดสำหรับการวิเคราะห์แนวโน้มตั้งแต่นั้นมา

CHARLES DOW เชื่อว่าในตลาดนั้นมีปรากฏการณ์ “THE LAW OF ACTION AND REACTION” หรือกฎของกิริยาและปฏิกิริยา” เช่นเดียวกันกับทุกสิ่งในธรรมชาติเสมอ เมื่อมีแรงกระทำหนึ่งย่อมเกิดแรงกระทำตอบกลับมาในทิศทางตรงกันข้ามด้วยทุกครั้ง นานมาแล้ว CHARLES DOW เคยเขียนไว้ว่า “จากข้อมูลการเทรดที่ได้รวบรวมไว้ เมื่อราคาสร้างจุดสูงสุดแล้ว ราคาจะเกิดการย่อตัวปรับฐานในระดับที่เหมาะสมตามมาเสมอ แล้วหลังจากนั้นจะรีบาวนกลับไปจุดสูงสุดอีกครั้ง และถ้าหากครั้งนี้อาจร่วงกลับลงมาอีก ส่วนมากราคาก็จะถูกลักให้ปรับฐานต่อไปอีกสักพักเหมือนกัน” (หนังสือฉบับของ เนลสัน หน้าที่ 43)

นอกจากนั้นแล้ว CHARLES DOW ยังได้แบ่งส่วนประกอบของแนวโน้มออกเป็น 3 ส่วน คือ “PRIMARY หรือแนวโน้มหลัก” “SECONDARY หรือแนวโน้มรอง” “MINOR หรือแนวโน้มย่อย” โดยได้เปรียบเทียบส่วนประกอบ 3 ส่วนนี้กับปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในท้องทะเล แนวโน้มหลักเทียบได้กับกระแสน้ำทั้งผืนทะเล แนวโน้มรองเหมือนกับลูกคลื่นแต่ละลูกที่ยกตัวขึ้นประกอบกันเป็นกระแสน้ำ ส่วนแนวโน้มย่อยเปรียบเสมือนระลอกคลื่นเล็กๆ ที่กระจัดกระจายอยู่บนลูกคลื่นแต่ละลูก

หากเราเฝ้าดูปรากฏการณ์จริงนี้ที่ทะเล เราจะรู้ระดับความสูงของกระแสน้ำหรือความสูงของทะเล ณ ขณะนั้นได้จากร่องรอยของลูกคลื่นแต่ละลูกที่ซัดเข้าหาฝั่ง ถ้าเราสังเกตเห็นว่าลูกคลื่นที่กำลังซัดเข้ามาบนหาดทรายแต่ละลูกนั้น ซัดเข้า

มาบนขาดได้ไกลไปบนชายขาดมากขึ้น ชัดลึกมากกว่ารอยเก่าของลูกคลื่นก่อนหน้านั้น นั่นหมายความว่าระดับกระแสในท้องทะเลกำลังเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่หากว่าลูกคลื่นแต่ละลูกที่ทยอยโถมเข้ามาค่อยๆ ทิ้งร่องรอยที่ห่างออกไปจากชายฝั่งทีละน้อย นั่นแสดงว่า ระดับน้ำทะเลกำลังลดลง ซึ่งก็เปรียบเหมือนแนวโน้มหลักที่เกิดขึ้นในตลาด ซึ่ง CHARLES DOW ได้สรุปเอาไว้ว่าแนวโน้มหลักนี้ จะคงอยู่มากกว่า 1 ปี บางครั้งกินเวลาไปนานหลายปี

แนวโน้มรอง หรือบางครั้งเรียกแนวโน้มระยะกลาง (INTERMEDIATE) นั้น จะเป็นช่วงเวลาในตลาดปรับฐานอยู่ในแนวโน้มหลัก ปกติแนวโน้มรองนี้จะกินเวลาดั้งแต่ 3 สัปดาห์ถึงสามเดือน และปรับฐานลึกได้ตั้งแต่ “หนึ่งในสามถึงสองในสาม” ของรอบขาขึ้นที่เพิ่งผ่านมา แต่โดยมากราคาก็มักจะปรับฐานลงมาประมาณครึ่งหนึ่งของรอบขาขึ้นที่เพิ่งผ่านมาเสมอ

ส่วนแนวโน้มย่อยนั้นเป็นแนวโน้มระยะสั้นกินเวลาน้อยกว่า 3 สัปดาห์ แนวโน้มย่อยนี้สะท้อนถึงความผันผวนที่เกิดขึ้นในแนวโน้มระยะกลาง ในบทที่ 4 เรื่อง “หลักการพื้นฐานของแนวโน้ม” จะมีรายละเอียดเพิ่มเติม ซึ่งก็จะเห็นว่าในปัจจุบันการเทรดก็ยังขึ้นอยู่กับหลักการ และทฤษฎีพื้นฐานเดิมทั้งหมด ไม่เปลี่ยนแปลง

3. แนวโน้มหลักมี 3 ช่วง

CHARLES DOW ให้ความสนใจต่อแนวโน้มหลักมากเป็นพิเศษ และแบ่งลำดับขั้นตอนการเกิดแนวโน้มนี้ออกเป็น 3 ช่วง คือ “ACCUMULATION หรือช่วงสะสมหุ้น” “PUBLIC PARTICIPATION หรือช่วงตลาดมีส่วนร่วม” และ “DISTRIBUTION หรือ ช่วงเวลาแห่งการจำหน่ายจ่ายแจก”

ช่วงสะสมหุ้นนั้นจะเป็นช่วงที่ตลาดตกต่ำ ตลาดจะมีแต่ข่าวร้ายเป็นจำนวนมาก เป็นช่วงเวลาที่ทุกคนในตลาดไม่กล้าที่จะลงทุน ช่วงเวลานี้นักลงทุนที่มีความเชี่ยวชาญและมีความเข้าใจในตลาดเป็นอย่างดี จะเข้ามาทำการทยอยซื้อหุ้น เพราะเขารู้ดีว่า ตลาดกำลังจะซึบซับข่าวร้ายทั้งหมดออกไปในไม่ช้า และในที่สุดสถานการณ์เลวร้ายพวกนี้จะต้องสิ้นสุดลง ในช่วงตลาดมีส่วนร่วมนั้น จะเป็นระยะเวลาที่ทุกคนในตลาดเริ่มสังเกตเห็นแนวโน้มราคาขาขึ้น และเข้ามาซื้อหุ้นพร้อมกัน โดยเฉพาะนักเทคนิคอลที่ซื้อตามแนวโน้มราคา ช่วงระยะนี้ ราคาตลาดจะเพิ่มขึ้นสูงอย่างรวดเร็ว จะมีข่าวดีประกาศออกมามากมาย ทำให้บรรยากาศโดย

รวมจะดูคือคักเป็นพิเศษ ส่วนในช่วงเวลาแห่งการจำหน่ายจ่ายแจกนั้น จะเกิดขึ้นท่ามกลางบรรยากาศโดยรวมที่มีสีสันมากเป็นพิเศษ ทั้งสำนักข่าว หนังสือพิมพ์ และบรรดานักวิเคราะห์ จะพากันให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า เศรษฐกิจและตลาดหุ้นกำลังอยู่ในจุดที่ดีมากอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ช่วงนี้จะเป็นช่วงที่ตลาดมีสภาวะกระทิงสูงที่สุด ทุกคนในตลาดมีความฮึกเหิม พวกเขาจะไม่รีรอที่จะหอบเงินจำนวนมากเข้ามาไล่ซื้อหุ้น ใครที่ไม่เคยซื้อก็จะเข้ามาเก็งกำไรไปส่งผลให้โวลุ่ม และปริมาณการซื้อขายพุ่งสูงขึ้นหลายเท่าตัว เกิดการเก็งกำไรไปทั่วในทุกส่วนของตลาด และในช่วงเวลานี้เอง นักลงทุนกลุ่มที่เคยเข้าซื้อหุ้นเก็บไว้ตั้งแต่ช่วงสะสมหุ้นที่เป็นจุดต่ำของตลาดจะค่อยๆ เข้ามาทยอยขายหุ้นที่ซื้อไว้ก่อนหน้านั้น และเมื่อเกิดการขายทำกำไรอย่างต่อเนื่อง ตลาดก็จะเกิดภาวะชะลอตัว และกลายเป็นช่วงเวลาแห่งการจำหน่ายจ่ายแจกในที่นี้สุด

เหตุการณ์ทั้ง 3 ช่วงที่เกิดขึ้นตามทฤษฎีดาวนั้น จะสอดคล้องกับช่วงระยะการเกิดคลื่นขาขึ้นทั้ง 3 ช่วงตามทฤษฎีคลื่นเอลเลียตเช่นกัน (ELLIOTT WAVE THEORY) ทฤษฎีคลื่นเอลเลียตคิดค้นโดย R.N. ELLIOTT เป็นงานวิจัยต่อยอดความคิดจากหนังสือเรื่อง DOW THEORY ซึ่งเรียบเรียงโดย ROBERT RHEA ซึ่งในบทที่ 13 เรื่อง “ทฤษฎีคลื่นเอลเลียต” จะได้อธิบายถึงความสัมพันธ์สอดคล้องกันระหว่างทฤษฎีดาวและคลื่นเอลเลียตเพิ่มเติม

4. ดัชนีตลาดทั้งหมดต้องสอดคล้องกัน

ในที่นี้ CHARLES DOW พูดถึงดัชนี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและการรถไฟ ซึ่งเป็นดัชนีที่เขาได้สร้างขึ้นในสมัยนั้น โดยเชื่อว่าสัญญาณซื้อขายที่สำคัญอันจะบ่งชี้ถึงสภาวะตลาดกระทิง หรือตลาดหมีได้อย่างชัดเจนนั้น ต้องเป็นสัญญาณที่มาจากดัชนีทั้ง 2 กลุ่มของเขา ถ้าตลาดจะขึ้นต่อทั้ง 2 กลุ่ม ต้องสามารถสร้างจุดสูงสุดใหม่ได้ โดยการสร้างจุดสูงสุดใหม่สอดคล้องกันทั้ง 2 ตลาดนี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องเกิดขึ้นพร้อมกันในเวลาเดียวกันเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่สามารถเป็นการเกิดขึ้นในเวลาไล่เลี่ยกันได้ และยังเกิดใกล้เคียงกันมากขึ้นเท่าไร ความแข็งแรงของสัญญาณก็มากขึ้นเท่านั้น แต่หากว่าดัชนีตลาดทั้ง 2 กลุ่มเคลื่อนไหวกันไปคนละทิศทางและไม่สอดคล้องกัน CHARLES DOW เชื่อว่าแนวโน้มหลักของตลาดที่ยังมีอยู่ในขณะนั้น ก็จะมีอิทธิพลต่อตลาดอยู่อย่างเดิม (ซึ่งประเด็นนี้แตกต่างจากทฤษฎีคลื่นเอลเลียต ที่เชื่อว่าเพียงแค่อสัญญาณเดียว

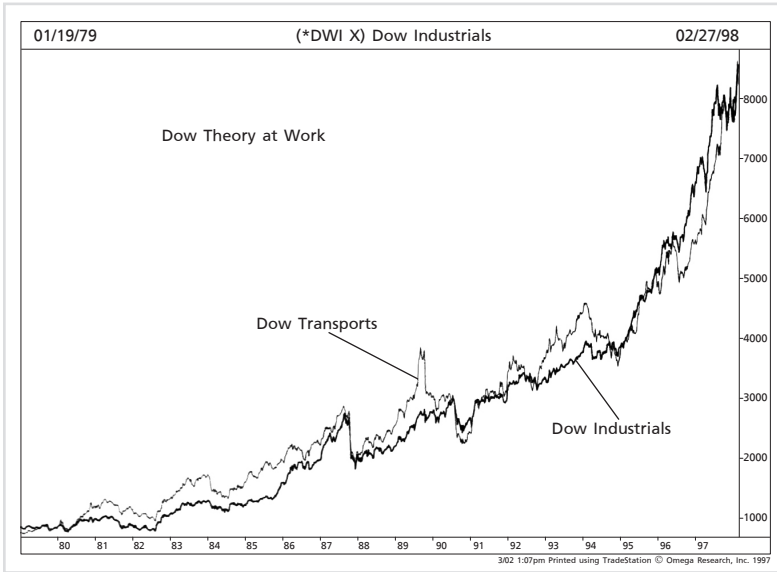
จากตัวตลาดเองก็เพียงพอแล้วที่จะเป็นสัญญาณซื้อขายที่ชัดเจน)

เนื้อหาเพิ่มเติมเรื่อง “CONTINUATION PATTERNS หรือรูปแบบความต่อเนื่อง” จะเป็นประเด็นสำคัญในบทที่ 6 เพื่ออธิบายถึงความสอดคล้อง และไม่สอดคล้องที่มักเกิดขึ้นในตลาด ซึ่งสามารถนำมาใช้พิจารณาเป็นสัญญาณยืนยันการซื้อขายในรูปแบบต่างๆ (ดูภาพประกอบที่ 2.1 และ 2.2)

5. โวลุ่มการซื้อขายต้องยืนยันแนวโน้ม

“โวลุ่มการซื้อขายควรจะเพิ่มมากขึ้น และไปในทิศทางเดียวกันกับทิศทางของแนวโน้มหลัก” CHARLES DOW ถือว่าโวลุ่มการซื้อขายเป็นเรื่องสำคัญรองลงมาที่จะใช้ในการวิเคราะห์ แต่ก็ยังมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเรื่องอื่น โวลุ่มการซื้อขายจะช่วยยืนยันสัญญาณตลาดอีกทางหนึ่ง ในตลาดกระทิงที่มีแนวโน้มหลักเป็นขาขึ้น โวลุ่มการซื้อขายควรจะเพิ่มมากขึ้นไปพร้อมๆ กับช่วงเวลาที่ราคาวิ่งสูงขึ้น และเมื่อราคาเกิดการย่อตัวปรับฐาน โวลุ่มการซื้อขายก็ควรจะลดน้อยลงตามกัน กล่าวคือในตลาดขาขึ้น เมื่อหุ้นขึ้น โวลุ่มการซื้อขายก็ควรเพิ่มขึ้น และเมื่อหุ้นปรับฐาน โวลุ่มการซื้อขายก็ควรลดลง ส่วนในตลาดหมีที่มีแนวโน้มหลักเป็นขาลง เมื่อหุ้นถูกเทขาย และราคาร่วงลงอย่างรวดเร็ว โวลุ่มก็มักจะเพิ่มสูงขึ้นเพื่อสะท้อนแรงขาย และอารมณ์ตื่นตระหนกของนักลงทุน แต่เมื่อราคาเกิดการรืาวาน โวลุ่มการซื้อขายก็มักจะลดลง ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่สะท้อนถึงความไม่มั่นใจในตลาดของนักลงทุน ซึ่งกล่าวได้ว่าในตลาดขาลง เมื่อหุ้นลงโวลุ่มการซื้อขายเพิ่มขึ้น และเมื่อหุ้นรืาวาน โวลุ่มการซื้อขายจะลดลง โดย CHARLES DOW ถือว่าโวลุ่มการซื้อขายนั้นเป็นเครื่องมือเสริมในทางเทคนิค ทำหน้าที่เป็นตัวช่วยพิเศษนอกเหนือจากสัญญาณซื้อขายปกติที่เกิดขึ้นจากราคาปิดตลาดซึ่งเขาให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกเสมอ

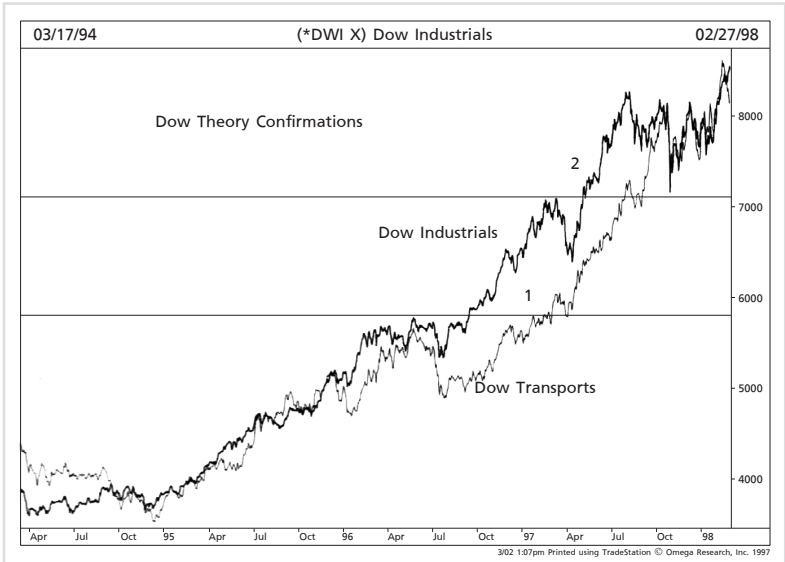
ในบทที่ 7 เรื่อง “VOLUME AND OPEN INTEREST หรือโวลุ่มการซื้อขาย และสัญญาซื้อขายคงค้าง” เຈຈະພູດຕຸຍເພີ່ມເຕີມໃນເລື່ອງໂວລຸ່ມການຊື້ຂາຍ ແລະ ແນວທາງການວິເຄາະທີ່ ຈຶ່ງນຳມາໃຊ້ໃນການເທຣດໄດ້ດີເປັນອຸ່ງຍາກ ນັກລຸງທຸນຈຳນວນ ຫຼາກໃຊ້ຂໍ້ມູນໂວລຸ່ມການຊື້ຂາຍມາເບື້ຍເບື້ຍກັບຄວາມເຄື່ອນໄຫວຂອງຮາດຕູລາດ ເພື່ອເປັນເສື່ອນໄຂເພີ່ມເຕີມທີ່ຈະຊ່ວຍຢືນຢັນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງສັນຍາຊື້ຂາຍໃຫ້ເກີດ ຄວາມມັ່ນໃຈຫຼາກຫຼາຍ

ภาพประกอบที่ 2.1 ภาพที่จะอธิบายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นจริงตามทฤษฎีดาว ในภาพเป็นแนวโน้มหลักขาขึ้นในสภาวะตลาดกระทิง เป็นตลาดขาขึ้นที่ต่อเนื่อง ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่าทั้งดัชนีอุตสาหกรรม (DOW INDUSTRIALS) และภาคการขนส่ง (DOW TRANSPORTS) เพิ่มขึ้นสอดคล้องกันไปตลอดเวลา

6. แนวโน้มราคาจะคงอยู่ไปจนกว่าจะมีสัญญาณกลับตัวที่ชัดเจน

เหมือนที่ได้เคยอธิบายไปบ้างแล้วในบทที่ 1 ที่ผ่านมา แนวโน้มราคาเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเทรดด้วยปัจจัยเทคนิค จริงๆ แล้ว หลักการนี้ก็เหมือนกับปรากฏการณ์ทางฟิสิกส์ที่เกิดขึ้นในธรรมชาติรอบตัวเรา วัตถุจะเคลื่อนที่ไปเรื่อยๆ จนกว่าจะมีแรงกระทำจากภายนอกเข้ามากระทำให้มันเปลี่ยนทิศทาง ซึ่งวัตถุของเราในที่นี้ก็คือ แนวโน้มราคา ในเรื่องปัจจัยทางเทคนิคนั้น เราจะมีเครื่องมือหลากหลายประเภทที่สามารถช่วยให้เทรดเดอร์จับสัญญาณการกลับตัวของแนวโน้มราคาได้อย่างแม่นยำ อย่างเช่น การใช้แนวรับและแนวต้าน การใช้เส้นแนวโน้ม หรือเส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบต่างๆ อีกทั้ง เครื่องมือทางเทคนิคบางตัวยังสามารถส่งสัญญาณเตือนล่วงหน้าก่อนที่ราคาจะเกิดการกลับทิศทาง หรือส่งสัญญาณเตือนถึงแรงซื้อขาย และโมเมนตัมที่เริ่มถดถอยลง ถ้าหากซาร์ทที่เราวิเคราะห์ห้อยไม่ส่งสัญญาณกลับตัวเหล่านี้ แสดงว่าแนวโน้มราคาที่มีอยู่ในขณะนั้นก็จะยังคงอยู่ต่อไป และราคาก็จะเคลื่อนที่ต่อไปในทิศทางเดิม

ภาพประกอบที่ 2.2 ตัวอย่างชาร์ตแสดงการยืนยันซึ่งกันและกันของดัชนีทั้ง 2 กลุ่ม ตามทฤษฎีดาวในช่วงต้นปี ค.ศ. 1997 (หมายเลข 1 ในภาพ) ดัชนีกลุ่มขนส่งสร้างจุดสูงสุดใหม่ตามดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรมที่พุ่งขึ้นนำไปล่วงหน้า และในเดือน พฤษภาคม ปีเดียวกัน (หมายเลข 2 ในภาพ) ดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างจุดสูงสุดใหม่ตามหลังดัชนีกลุ่มขนส่ง เกิดเป็นสัญญาณเพื่อยืนยันถึงแนวโน้มราคา

ความยากอย่างหนึ่งของการใช้ทฤษฎีดาว และการเทรดตามแนวโน้มคือการแยกความต่างระหว่างการย่อตัวปรับฐานปกติ และการร่วงลงจากจุดสูงสุดเพื่อเป็นคลื่นแรกของแนวโน้มขาลง ซึ่งในทฤษฎีดาวเองก็ยังมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องของสัญญาณและรูปแบบการกลับตัว ซึ่งจะแสดงเป็นภาพประกอบที่ 2.3a และ 2.3b

ทั้ง 2 รูปที่จะนำเสนอนี้แสดงถึง 2 สถานการณ์ที่แตกต่างกันในตลาด ในภาพประกอบที่ 2.3a ราคามีแนวโน้มเป็นขาขึ้นแล้วเกิดการย่อตัว การรีบาวนกลับมาที่จุด C อีกครั้ง ราคาไม่สามารถสร้างจุดสูงใหม่ที่สูงกว่าจุดสูงสุดเดิมที่จุด A ได้ แล้วต่อมาราคาถูกเหวี่ยงกลับลงมาหลุดแนวรับที่บริเวณจุด B รูปแบบนี้เป็นการเคลื่อนไหวและเกิดจุดสูงสุด (A) พร้อมจุดสูงย่อย (C) ประกอบกับจุดต่ำย่อย (B) พร้อมจุดต่ำใหม่ (D) ที่ทยอยลดต่ำลงต่อเนื่องกันตามลำดับ และจะเกิดเป็นสัญญาณขายที่ชัดเจนทันทีที่ราคาตกลงต่ำกว่าจุด B (ซึ่งก็คือบริเวณจุด S ในภาพ) นี่เป็นรูปแบบการกลับตัวของราคาที่เรียกว่า “FAILURE SWING” หรือ